

“Açılım” deyip geçmeyin, oldukça derin bir politika bu yürütülen...

Alevilerin yaşadığı en büyük sorun, Sünnileştirilen bir inanca dönüşmesi sorunudur. Alevilerin de İslam dindarı olanı makbul sayılmaya başlanıyor. Aleviliğin, ezilenlerin içinde yer alması ve iktidarla olan çelişkisi dolayısıyla barındırdığı “daha özgür-

lükçü ve esnek” yapısı bu yolla tahrip edilmiş olurken, bu özelliklerin bilerek ve istenerek üstü örtülmeye çalışılıyor. “Alevi İslam İnancı” diye uyduruk bir kavram yaratılarak Diyanet İşleri Başkanlığı’na sığıntı olan dedeler yaratılmaya çalışılıyor.

Analiz 08

Aynı Askerliğin “bedelli” si: “Vatan Borcu” nun makbuzla tahsili...

Egemenlerin ülkemizde TSK’yı bir savaş gücü olarak işlevselleştirmesinin yanı sıra, cinsiyetçi ve faşist devletin “Türk-Müslüman-Erkek” kimliği üretme alanı olarak kullanması, bedelli askerlik tartışmasında temel bir noktayken; konuya dair tartışmalarda akılda tutulması gere-

ken diğer yan ise, özellikle ülke içerisinde AKP eliyle üretilen toplumsal kamplaşma ve Ortadoğu’da dinmeyen mezhepçi savaş ikliminde devletin ihtiyaç ve yönelimlerine göre halkı konumlandırmasının da bir aracı olduğu gerçekliğidir.

Analiz 09

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 17

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

11-17 Aralık 2014

Özgür Gelecek’ten

AKP: Açmadan kapa, katlet ve ucuza getir!

Merhaba

AKP Kürt meselesindeki samiyetsizliğini ortaya seren pratiklerle yeni katliamlara imza atarak, Geve’de Rojhhat’ı katletti. Hırsızlığının kanıtı olan torba yasalarla işçiye güvenli çalışma vaat eden hükümet, bir yandan asgari ücrete sefalet zammı yaparak, en büyük toplu sözleşmeyi ucuza getirmeye çalışıyor, diğer yandan ise şatafatlı saraylar inşa ediyor ve halkın parasını gözümüze baka baka alıyor. Özelleştirmelere son vermeyi aklından bile geçirmeyip direnişçi Yatağan işçilerini, 4-C’ye razı ederek bu direnişten ucuz kurtulmayı hesap ediyorlar.

Başbakanın “Alevi açılımı” nı cemevlerinin faturalarını ödeyip, Alevilere atamalarda öncelik sağlamak olarak “açarken”, ilkokul 1 itibarıyla Sünnileşmeyi dayatan din dersleri ile “açılımı” kapatacağını gösterdi. Sayfalarımızdan bu konulara ilişkin tartışmalara ulaşabilirsiniz.

Emekçinin Gündemi

Yatağan’daki sesi sahiplenelim!

Sayfa 05

Göğün Yarısı

Tuğçe gibi cesur...

Sayfa 07

Gündem

Asgari yaşama direnmek!

Sayfa 03

Hapishaneler

Yasak kaldırılana kadar...

Sayfa 11

Erdoğan işçi ve emekçilerin ekmeğine artık göz dikmiyor; direkt el koyuyor!

Utanmadan sarayının 1000 odalı değil de 1150 odalı olduğunu vurgulayan Erdoğan, 17-25 Aralık Yolsuzluk Operasyonu’nun yıldönümü yaklaşmışken hırsızlığı ile adeta övünüyor; o kadar ki geçen bir yıl içerisinde hırsızlıklarını katbekat artırırken çaldığı, yine işçi ve emekçilerin boğazından geçen 3-5 simit oluyor.

İşçilerin dayanışmasını ortaya koymasını ve Yatağan’daki, Ülker’deki, PTT’deki direnişi bu nedenle önem kazanıyor; çünkü (Kaç)Ak Saray 600 öğretmenin bir aylık maaşına bedel halıları, bir asgari ücrete bedel bardakları ile Soma’da, Torunlar’da, Ermenek’te katledilen işçilerin üzerinden yükseliyor!

Yiyin efendiler yiyin!

Bir vatan
sevdasıdır
Kobanê!

Denge Azadî 06

Enternasyonal
direniş:
Pirsûs

Kobanê 13

YDG
9. Konferansına
çağırıyor

Gençlik 12

“Özelleştirme
kölelik, talan,
işsizlik demek”

Emek 04

Konferans çalışmaları sürüyor

20-21 Aralık "Gericiliğe, şovenizme, haksız savaşlara sınırsız direniş" şiarıyla 9.'su gerçekleştirilecek olan YDG Konferansı için çalışmalar birçok ilde sürüyor.

İstanbul

* **İstanbul Üniversitesi:** Türkçe-Kürtçe afişler YDG'liler tarafından İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ndeki Hergele Meydanı'na asıldı. Daha sonra yemekhaneye geçilerek, bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

* **Sarıgazi:** 5 Aralık günü Toki Lisesi çıkışında yaygın bir şekilde bildiri dağıtımı yapıldı. Bildiri dağıtım sırasında YDG'liler birçok öğrenciyle ilişki kurarak konferansa çağrı yaptı. Ardından Demokrasi Caddesi ve Nazım Hikmet Parkı çevresinde afiş çalışması yapıldı.

* **Bakırköy:** Stant açılarak dergi ve bildiri dağıtımı yapıldı. Türkçe-Kürtçe afişlerin, bildirilerin ve magnetlerin olduğu stant yoğun ilgi gördü. Standa gelen insanlara YDG tanıtımı ve konferansın içeriği hakkında bilgilendirme yapıldı.

Ankara

Kızılay'da afiş çalışması yapıldı. Konur Sokak, Ziya Gökalp Caddesi, Sakarya Caddesi, Yüksel Caddesi ve Karanfil Sokak'ta Türkçe-Kürtçe afişler yapılırken, çalışmalara gençliğin ilgisi oldukça yoğundu. Ayrıca stant çalışmaları da sürüyor.

Liseli YDG'liler ise Yunus Emre TML Lisesi'nde okul duvarlarına konferans şiarının da olduğu dövizler astı ve tahtalara yazılmaları yaptı.

Dersim

Konferans çalışmalarına bir toplantı olarak başladık. Toplantıda, konferans komisyonu kurma kararlaştırılırken, alt konferans yapma kararı alındı.

Ayrıca üniversitelerde ve liselerde forum kararı da alındı. Ayrıca Dersim Merkez'de afiş çalışmaları yapıldı ve liselerde bildiri dağıtımları da yapıldı.

Adana

Çukurova Üniversitesi YDG 9. Konferans için R kantininde afişler astı; stant çalışması yaptı. Aynı zamanda Konferansa çağrı için kantinde bağlama ve santur ile müzik yapan YDG'liler standa gelenlerle konferans üzerine sohbet etti.

Elazığ

Elazığ YDG, Yıldızbağları Mahallesi'nde çalışmalara başladı. Türkçe-Kürtçe afiş çalışması yapılan mahallede, mahalle gençleri çalışmayı yoğun ilgiyle karşıladı. Çalışmalar sırasında evlere ve esnafa gazete, dergi, bildiri dağıtımı yapıldı.

15 milyon kişi açlık,

20 milyon kişi yoksulluk sınırının altında...

Açlık ve yoksulluk sınırı araştırmasının Ekim ayı sonuçları açıklandı. Buna göre asgari ücret 891 TL, dört kişilik bir ailenin açlık sınırı bin 205 TL, yoksulluk sınırı ise 3 bin 926 TL olarak belirlendi. Asgari ücretin 891.03 TL olduğu günümüzde milyonlarca kişi dört kişilik ailesiyle birlikte, günlük 30 lira düzeyinde elde ettiği gelirle geçimini sürdürmeye çalışıyor. Peki asgari ücret son on yılda nasıl "artış" gösterdi?

2004 yılında bir asgari ücretli işçinin günlük yevmiesi 14.20 TL, aylık ücreti ise 423.00 TL'yd. Asgari ücret 2007 yılında 562,50 TL iken 2010 yılında 729.00 TL'ye çıktı. Bu rakamlar vergiler kesilmeden verilen rakamlardır.

2014 yılında ise asgari ücretli işçinin günlük yevmiesi 37.80 TL iken, aylığı brüt 1.134 TL idi. Bütün bu rakamlar brüt ücretler üzerinden belirleniyor. Vergiler,

sigorta ve diğer primler kesildiğinde gerçek çok daha acı bir şekilde görülüyor.

16 yaşını doldurmayan çocuk işçiler içinse tablo çok daha vahim sonuçlar içeriyor. 2004 yılında 16 yaşından küçükler için asgari ücret brüt 360.00 TL iken 2013 yılında 839.10 TL oldu. 2014 yılına gelindiğinde ancak çocuk işçilere daha düşük ücret veren uygulama bırakılmış, 16 yaşını doldurmayanlar için ayrı bir asgari ücret uygulamasından nihayet vazgeçilmiştir.

Türkiye'de her üç çocuktan ikisi şiddetli maddi yoksulluk içinde yaşıyor.

İşçiye asgari ücret; patronlara rekor kâr!

Türkiye'nin 500 büyük şirketi, 2013 yılında net satışlarını yüzde 7.4 artırarak 454 milyar 990 milyon TL'ye çıkardı. Sanayi-

"Çay, simit yetmez, insanca ücret!"

İSTANBUL

Gülsuyu: DDSB'nin başlattığı "Birleş örgütlen, asgari yaşama diren" şiarlı kampanya için 3 Aralık günü de çalışmalar devam etti. Emekçilerin yoğun olduğu Son Durak, Heykel Durağı ve Mustafa Bakkal bölgelerine afişlemeler yapıldı. 5 Aralık günü ise, akşam saat 19.00'a kadar, işçilerin ve emekçilerin iş çıkış saatinde Gülensoy Heykel Meydanı'nda ve durağında ajitasyon yapıldı ve halka bildiri dağıtıldı.

Partizan ve DDSB, kampanya kapsamında 6 Aralık günü Gülsuyu'nda bir eylem düzenledi. **Yeni Demokrat Kadın**'ın da katıldığı eylem için Gülensoy Son Durak'ta buluşan kitle "Birleş, örgütlen! Asgari yaşama diren! 28 Aralık'ta Kadıköy'e" yazılı pankart açtı.

Kitle Heykel Meydanı'nda bir açıklama gerçekleştirdi. İlk olarak Soma, Ermenek, Torunlar olmak üzere iş cinayetlerinde katledilen işçiler için saygı duruşu gerçekleştiren kitle adına yapılan açıklamada; Ak Saray'ın, işçilerin alınterinden yapıldığı söylenilerek bu duruma tepki gösterildi ve

örgütlenme çağrısı ile sonlandı. Kitle sloganlarla Mahalle muhtarlığına yürüdü.

1 Mayıs: Kampanya kapsamında 1 Mayıs Mahallesi merkez, Âşık Veysel Mahallesi ile Dudullu Huzur Mahallesi'nde yüzlerce bildiri emekçilere ulaştırıldı. Dağıtım sırasında asgari ücret zammının hükümetçe % 3+3 şeklinde açıklanması ve bunun işçi ve emekçileri açlık ve yoksulluğa mahkum ettiğini vurgulayan sohbetler gerçekleştirildi.

Kartal: DDSB faaliyetçileri Kartal Metro'da kampanya çerçevesinde bildiri dağıtımını gerçekleştirdi.

Akşam saatlerinde Kartal Metro çıkışında buluşan DDSB'liler kampanyayı halka anlatmak ve 28 Aralık'ta Kadıköy'de gerçekleşecek eyleme çağrıda bu-

de en iyi satış yapanların birinci sırasında 39 milyar 729 milyon TL'lik üretimden satışı ile yine TÜPRAŞ yer alıyor. Ford Otomotiv Sanayi A.Ş. üretimden gelen net satışları 9.714.212.513 TL ile 2. sırada; Arçelik A.Ş. ise 7.790.736.897 TL ile 5. sırada. Vestel Elektronik San. ve Tic. A.Ş. ise 3.501.412.952 net satış yapmış ve sıralamada 15. Araştırmaya göre, 2011 yılında en fazla kâr eden sanayi kuruluşu 1 milyar 792 milyon 792 bin 942 lira ile TPAO oldu. En fazla kâr eden kuruluşlar arasında 1 milyar 309 milyon 891 bin 386 lira ile Elektrik Üretim AŞ (EÜAŞ) ikinci sırada yer alırken, altıncı sırada Ford Otomotiv, yedincisırada Ülker Bisküvi, sekizinci sırada şirket ismi ise belirtilmiyor.

Peki, vergileri kim ödüyor?

TÜSİAD'a kayıtlı şirketlerin ödediği KDV 22.9 milyar TL, gelir vergisi ise 4.1 milyar TL yani toplanan verginin sadece % 9'u geriye kalan % 91 vergileri kim ödüyor dersiniz? Küçük esnaf, işçi ve emekçiler.

En zengin 100 kişinin vergi oranı gelirlerinin % 5.7'si iken asgari ücretliden alınan vergi oranı % 15 yani devletin temel geliri olan vergi de emekçilerden kesiliyor.

Üç beş asalağın kârı büyüyor!

Türkiye'de sadece 100 kişinin serveti tüm ülkenin milli gelirinin % 15'ine denk geliyor. Gidişatı görmek için bir önceki senenin verilerine baktığımızda, piramidin tepesinin geçen seneye göre daha da sivri olduğunu ve gelir ve servet uçurumunun büyüdüğünü görüyoruz. Zira 2012'de ilk 100'de 35 milyarder yer alıyordu, toplam servet ise 95 milyar dolardı.

Bu da Türkiye ekonomisinin tamamının sadece % 2,2 büyüdüğü 2012 yılında en zengin 100 kişinin servetlerini % 23 gibi devasa bir oranda artırdığını gözler önüne seriyor. Bunun anlamı işçi ve emekçiler her geçen gün yoksullaşırken bir grup azınlık her geçen gün zenginleşiyor, gelirler arasındaki uçurum artıyor.

lunmak için gerçekleştirdikleri bildiri dağıtımında yüzlerce bildiri ve broşürü emekçilere ulaştırdı.

Sarıgazi: 28 Kasım'da DDSB imzalı afişler mahallenin en işlek noktalarına ve otobüs duraklarına yapılarak Sarıgazi halkı 28 Aralık'taki eyleme çağırıldı.

Esenyurt: DDSB'liler 4 Aralık günü Depo durağında buluşarak, iş çıkış saatlerinde bildiri ve broşür dağıtımını yaptı. İşçilerle sık sık sohbet eden DDSB'liler, daha sonra haftalık çalışma planlamasını oluşturmak için toplantıya geçti.

BURSA

Kampanya kapsamında 5 Aralık akşamı Bursa'nın birçok emekçi mahallesinde, merkezi mahallelerde ve Gemlik'te afiş yapıldı.

“Asgari Ücret Tespit Komisyonu” üzerine düşen misyonu oynamak için 3 Aralık'ta toplandı. Toplantıya 5'i işçi, 5'i işveren, 5'i de devlet temsilcisi olmak üzere 15 kişi katıldı. Komisyonunda işçi tarafını Türk-İş, işveren tarafını TİSK temsil etti. Komisyonunda devleti temsil eden bürokratların, gerçekte patronların yanında olduğunu söylemeye gerek yok sanırız. Devlet denen şeyin hakim sınıfların bir yönetme aygıtı olduğu, Marksizm'in ilk ortaya çıkışından günümüze kadar geçen süre içinde teorik olarak ortaya konulduğu kadar, pratik tecrübelerle de her defasında kendisini kanıtlanmış durumdadır. Bu açıdan komisyonunda hakim sınıfları temsilen 10 kişinin bulunduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Öte yandan işçi sınıfını temsil ettiği söylenenlerde sarı sendika bürokratları olduğu bilinmektedir. Diğer bir ifadeyle asgari ücret tespit komisyonundan işçiler lehine bir sonuç çıkması beklenemez. Dolayısıyla asgari ücret tespit komisyonu altında hakim sınıflar yaklaşık bir ay boyunca deyim yerindeyse top çevirecekler ve hükümetin açıkladığı bir simit parası bile olmayan zammı işçi sınıfına “yoğun tartışmalar” neticesinde açıklayacaklardır. Çalışmalarını ay sonuna kadar sürdürecektir olan bu komisyonun, göstermelik tartışmalardan sonra patronların ve hükümetin vereceği zammı kabul edeceği bir sır değildir. İşçi sınıfını temsil ettiği söylenen Türk-İş'in günümüze kadarki pratiği nasıl bir temsiliyet içinde olacağını fazlasıyla kanıtlamaktadır. Kaldı ki komisyonunda işçi sınıfını temsil ettiği söylenenlerin kendi önerilerini hayata geçirebilmelerinin, patronları ve devleti zorlayabilmelerinin koşulu bulunmamaktadır. Sadece önerilerini sunabilmektedirler!

Toplantının açılışında konuşan Çalışma Ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik her zamanki rolünü oynayarak "Asgari ücret, taban ücreti olup, çalışanlara bu ücretin altında ödeme yapılmasını engelleyen bir sosyal politika enstrümanıdır. İşçi ve işverenlerin, belirlenecek asgari ücretin üzerinde bir ücret belirleme imkanları her zaman vardır, aslında olması gereken de budur" demeyi ihmal etmemiştir. (3 Aralık) Bakanlığı süresinde ortalama her gün dört işçinin “iş kazası” adı altında katledildiği, Soma'da, Ermenek'te yüzlerce madencinin katledilmesi karşısında kılıcı kıpırdatmayan bu zat-ı muhterem, asgari ücreti “bir sosyal politika enstrümanı” olarak tanımlamakta ve “belirlenecek asgari ücretin üzerinde bir ücret belirleme imkanları her zaman vardır, aslında olması gereken de budur” diyerek büyük bir demagoji yaparak rolünü oynamaktadır.

Demagoji yapmaktadır, çünkü hükümet 2015 programında asgari ücret için öngördüğü artış, ilk altı ay % 3 ve sonraki altı ay içinse yine % 3'tür. Diğer bir ifade ile hükümet işçi sınıfına asgari ücret adı altında günlük 1 liralık bir zam önermektedir. Hal böyleyken bakan F. Çelik, adeta işçi sınıfıyla dalga geçer gibi “kendilerinin katkılarının hep emekten yana olduğunu, oranın

yükselmesine katkı sağlamayla ilgili de her zaman destek verdiklerini” söyleyebilmektedir. (3 Aralık)

İşçi sınıfı ve halk düşmanı olduğu tartışma götürmez bu zatin, bu derece pervasız olabilmesi dikkat çekicidir. Yaklaşık 40 milyondan fazla kişiyi ilgilendiren (devletin resmi rakamlarına göre, işçilerin yüzde 41,65'inin asgari ücret düzeyinde kazanca sahip olduğu, asgari ücretin biraz üzerinde gelir elde edenlerle birlikte neredeyse her 3 kişiden 2'sinin asgari ücretli olduğu ifade edilmektedir!) ve bu anlamıyla Türkiye halkının neredeyse yarısını doğrudan etkileyen asgari ücretin belirlenmesine dair gereken tepkinin örgütlenememesi bu rahatlığın birinci dereceden nedeni olarak ortaya çıkmaktadır. Bu durum başta Türkiye işçi sınıfı ve halkının kendi haklarına sahip çıkma ve yaşamını doğrudan ilgilendiren konulardaki bilinç seviyesi hakkında bir fikir vermekle kalmıyor aynı zamanda başta devrimciler olmak üzere işçi sınıfı ve halkın öncülüğüne soyunanların önündeki görevlerin ağırlığına da işaret ediyor.

Mesele sadece asgari ücret meselesi değil!

Son asgari ücret tartışmalarında da görüleceği üzere, ülkemizde başta işçi sınıfı olmak üzere çalışanların, hem çalışma koşullarında iyileştirmeler yapmak ve bu anlamıyla işçi güvenliğini sağlamak; hem de onların, işten arta kalan zamanlarında insanca yaşamasına olanak sunacak bir düzen bulunmamaktadır. Var olan sistem, komprador patronların daha fazla sömürü gerçekleştirilemeleri için, bir yandan işçi güvenliği için gerekli materyallerin sağlanmasına olanak sunmazken; diğer yandan ise artı-değer sömürüsünü artırabilmeleri için işçi sınıfına mümkün olduğunca en az ücreti vermelerini koşullamaktadır. Bu bir niyet meselesi değildir. Tamamen kapitalizm, sınıf ve sınıflar mücadelesiyle ilgili bir durumdur.

Dolayısıyla Devrimci Demokratik Sendikalar Birliği (DDSB)'nin asgari ücret ile ilgili kampanyası, hem sınıf mücadelesi açısından, işçi sınıfının ve çalışanların sınıf çıkarlarını savunması hem de işçi sınıfının önderliğine soyunanların görev ve sorumluluklarını hatırlatması anlamında önemlidir. DDSB'nin kampanyası var olan bu eksikliği gidermek anlamında çok önemli bir çalışma olmakla birlikte henüz bir ilk adım olarak görülmesi ve etki düzeyi bununla sınırlı olacağı baştan öngörülmelidir.

DDSB'nin kampanyasının çeşitli yönlerinin olduğunu vurgulamak gerekir. Bunlardan birincisi yukarıda bahsini ettiğimiz temel görev olan işçi sınıfına bilinç taşımak, ikincisi ise bu görevi yerine getirecek olanlara misyonlarını hatırlatmak ve eğitmek. Bir üçüncü görev olarak da tabii ki asgari ücretin mümkün olduğunca yüksek olması ve insanca yaşanabilir bir ücret seviyesine çıkartılması mücadelesi olduğunu da eklemek gerekir. Bu açıdan yürütülen çalışmaların, oluşturulmaya çalışılan kamuoyunun önemi vardır. Ama asıl kazanç bu faaliyeti sürdürenler açısından olacaktır. Bütün çalışma alanlarında işçi sınıfına doğru bir kafa yoruş bizlerin sınıf mücadelesinin öncü sınıfına yönümüzü dönmesi anlamına gelecektir.

Bir kez daha hatırlatmak gerekir mi bilmiyoruz? Türkiye gibi burjuvazisinin önderliğinde burjuva demokratik devrimini yapamamış ve henüz ilkel birikim süreci içindeyken emperyalist sermayenin sömürü ağının içine düşmüş bir gerçekliğe sahip ülkelerde, demokratik devrim de bir zorunluluk olarak proletaryanın sırtına binmiştir. İşçi sınıfı köylülerle ittifak içinde demokratik devrimi gerçekleştirme göreviyle karşı karşıya kalmıştır. Bu durum beraberinde sınıf bilinçli proletaryanın, geniş köylük bölgelerde köylülerin içinde çalışma yürütme görevini dayatmakla kalmamış, aynı zamanda şehirlerde işçi sı-

nının içinde çalışma görevini önemseyip ciddiye alması gerektiğini de doğurmuştur. Nitekim Türkiye demokratik devriminin komünist partisi önderliğinde işçi köylü ittifakına dayanarak yürüyeceği tezi bu gerçeğin ürünüdür. Dolayısıyla işçi sınıfı içinde faaliyet şehir kır diyalektiği göz önüne alındığında tali olmakla birlikte, şehirler de esas faaliyet alanını oluşturmaktadır. Şehir çalışmalarında temel yönelim işçi sınıfı içindeki çalışma olmalıdır.

Bu somut gerçekliğin yanında ülkemizde yaşanan kimi somut gelişmelerinde dikkate alınması gerektiği açıktır. Türkiye işçi sınıfının önemli bir kısmı iş güvencesinden yoksun, taşeron çalışma düzeni içerisinde, sendikasız bir üretim faaliyeti içindedir. İşçi sınıfının yanında büyük bir işsizler ordusu da bulunmaktadır. İşçi sınıfı bir yanda son derece ağır çalışma koşullarıyla, kapitalist ve yarı-feodal sömürü ilişkileri altında, işçi güvenliğinden yoksun biçimde adeta ölümüne çalıştırılmakta, diğer yanda ise son derece düşük asgari ücrete talim ettirilerek adeta açlıkla yola getirilmekte ve son olarak Soma'da katliamdan sonra işten çıkarılan binlerce işçi örneğinde olduğu gibi işsizlikle terbiye edilmektedir.

Sadece DDSB'nin değil, onun öncülüğünde bütün çalışma alanlarının gündeminde olması gereken asgari ücretle ilgili kampanya, bu anlamıyla basit bir ücret artışı talebiyle sınırlı değildir. Yukarıda kısaca da olsa değinmiş olduğumuz ülkemiz gerçeklerine itirazı ve direnişi ifade etmektedir. Dolayısıyla kampanya oldukça geniş bir kitleyi kucaklama şansına sahiptir. Çalışmaları bu perspektifle yürütmek ve birleşebilecek bütün güçlerle birleşmeye çalışmak gerekir. Bin odalı KaçAk Saray yaptırıp içinde saltanat sürenler, her şey bir yana bir bardağın fiyatının bile asgari ücretten yüksek tutanların düzenleri ancak böyle yıkılabilir.

Satın alma gücünde değişiklik yok(muş)!

H. Merkezi: TÜİK 2013 yılının yoksulluk verilerini açıkladı. Açıklanan "Yoksulluk Çalışması" verilerinde bireylerin kazançları ve dolayısıyla satın alma gücü paritesine (bir ülkenin para biriminin başka bir ülkenin para birimine karşı değeri) göre yoksulluk oranında önemli bir değişim yaşanmadı.

Çalışma verilerinde "Kişi başı günlük harcaması cari satın alma gücü paritesine (SGP) göre 2.15 doların altında kalan fert oranı 2012 yılına göre değişmeyerek yüzde 0.06 seviyesinde gerçekleşti. Yoksulluk sınırı, cari SGP'ye göre 4.3 dolar olarak alındığında ise 2012 yılında yüzde 2.27 olan yoksulluk oranı, 2013 yılında yüzde 2.06."

DİSK: "Asgari ücret 1800 TL net!"

H. Merkezi: DİSK Aralık ayı sonunda yapılacak olan asgari ücret görüşmeleri öncesinde hükümetin "asgari ücrete % 3+3 zam" açıklamasının ardından 2 Aralık günü düzenledikleri basın toplantısı ile kampanya başlattıklarını duyurdu. "Asgari ücret 1800 net! Saraylar değil, emeğimiz büyüsün!" şiarıyla başlatılan kampanya ile ilgili düzenlenen basın toplantısına DİSK Genel Başkanı **Kani Beko**, DİSK Genel Sekreteri **Arzu Çerkezoğlu** ile direnişteki Ülker İşçileri de katıldı.

Açıklamada konuşan Kani Beko, asgari ücrete dair hükümetle görüşmeler başlamadan hükümet yetkililerinin zam oranını açıkladığını belirterek, açıklanan rakamın işçiler için günlük 1 TL civarı bir miktara tekabül ettiğini belirtti. Hükümetin görüşmeler başlamadan açıklama yapmasının Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantılarını boşa düşürdüğünü belirten Beko, zaten yıllardır yapılan görüşmelerin ise "orta oyunu" olduğunu ifade etti.

Kocaeli'de iş cinayeti

H. Merkezi: Her gün gözlerimizi yeni bir işçi cinayetiyle açıyoruz. 2 Aralık günü Kocaeli'nin Gebze İlçesi'nde de bir işçi yaşamını yitirdi. Adliye binası

inşaatında asansör boşluğuna düşen 17 yaşındaki **Hacı Ölgen** hayatını kaybetti.

İnşaat işçi olarak çalışmakta olan babası Tahsin Ölgen'e ait eşyaları toplamak için inşaatın 6'ncı katına çıkan

Hacı Ölgen, asansör boşluğuna düştü. Ölgen saatlerinde meydana gelen olayı gören diğer işçiler hemen 112 Acil Servis'i arayarak yardım istedi. Ölgen, ağır yaralı olarak götürüldüğü hastanede hayatını kaybetti.

"Özelleştirme kölelik, soygun, talan, işsizlik demektir"

İzmir/Yatağan: 450'li günlere varan Yatağan Termik Santral özelleştirilmesine karşı direnişte olan ve süresiz direniş nöbetine katılan işçilerle görüşerek direnişi onlardan dinledik.

Yıllarca Yatağan'da işçilik yapan elektrikçi Necmettin Dinç, "İkinci defa özelleştirme mağduru oldum, sonuçlarını iyi biliyorum" diyerek direniş hakkında bilgi verdi.

İlk özelleştirme "deneyimini" anlatan Dinç, ilk özelleştirmeyi Kırşehir'de lastik plastik sanayisinde 14 yıl çalışırken yaşadığını, sonrasında 4C'ye geçtiğini anlatarak başladı sözlerine.

"Özelleştirme sermayenin gölgesidir"

"Sizin için özelleştirme ne demek?" şeklindeki sorumuza "daha çok ezilmek demek" diyerek Kırşehir'de özelleştirme yapıldıktan sonra kura ile bir ilçeye atandığını ve maaşının 460 lira olduğunu dile getirdi.

Çalışma koşullarından bahseden Dinç, servis ve yemek parası dışında 260 liraya çalıştığını, 4C'den kurtulmak için Yatağan'a geldiğini söylerken, adeta "Hangi işte çalışırsan çalış sermayenin gölgesinden kurtulamazsın" mesajı verdiklerini belirtti.

"Ekmeğimiz için direniyoruz"

7 yıldır Yatağan'da çalıştığını belirten Dinç, "Biz işçiler burayı vatanımız bildik satmayız, sattırmayız" diyerek aylardır mücadele ettiklerini, bundan vazgeçmeyeceklerini söyledi. "Amaçları burada ekmeğimizi elimizden almak" diyen Dinç, özelleştirmenin nasıl başladığı sorumuza, ilk olarak bant yolunu özelleştirilmeye çalıştıklarını, ona karşı bir tepki geliştirdiklerini dile getirdi.

Dinç, devletin özelleştirme çalışmalarını çerçevesinde normalde Yatağan'ın 2016 yılında özelleştirilmesi planlanan

bir termik santral olduğunu, ancak öne alındığını belirtti.

Özelleştirmeyi duyduklarında hemen eyleme geçtiklerini dile getiren Dinç'e "özelleştirilmenin neden öne çekildiğini" sordüğümüzda "Burası hükümete direnen ilk santral çünkü daha önceki özelleştirmeler sessiz, sakın devredildiler, bizler tepki verdik onun için burayı bir an önce özelleştirmek istediler, çıbanbaşı görülüyor" diyerek mücadelelerinin önemine vurgu yaptı.

"Direniş boyunca neler yaşandı, işçilerin morali nasıl" şeklindeki sorumuza ise, kendisinin daha önce özelleştirme mağduru olduğunu, o nedenle çeşitli zorluklar yaşanacağını bildiklerini, maddi anlamda zorlandıklarını, bütün işçilerin de çeşitli zorluklar yaşadığını dile getirdi.

"Şalterleri indirirsek Ege felç olur"

İşçilerin sürecin başından bu yana üretimden gelen güçlerinin farkında olduğunu, ancak grev haklarının olmadığını, o nedenle üretime devam ettiklerini, evlerine gitmeyerek işyerlerini savunduklarını sözlerine ekleyen Dinç, "grev bize

yasak, şalterleri indirirlerse Ege Bölgesi felç olur" dedi.

İstanbul'da yarım saat trafo patladığı için elektriklerin kesilmesinin ardından hayatın felç olduğunu hatırlatarak, "buranın stratejik bir önemi var, ancak hep böyle yerler satılıyor" diye konuştu.

Dinç, çok çetin bir süreçten geçtiklerini, işçilerin şimdi endişeli ve huzursuz olduğu, bir belirsizlik hali olduğunu söyledi.

İhaleyi durdurmak için ellerinden geleni yaptıklarını, bundan sonra da alıcı firmayı işyerine sokmamak için ellerinden geleni yapacaklarını söyleyen Dinç, cumaya kadar her şeyin netleşmesini beklediklerini dile getirdi.

Direnin kazancını bundan sonra yapılacakların belirleyeceğini dile getiren Dinç, bundan önce yapılan devir işlemleri dâhil her şeyin kendilerinden gizlendiğini, dün duydukları "devir işlemleri tamamlandı" haberinin normalde formalite icabı olsa söylenmesi gerektiğini dile getirerek, "TRT 2'de Özelleştirme Daire Başkanı bir açıklamaya yapardı, şimdi bizden çekindikleri için gizli yapıyor her şey" dedi.

"Burası hükümete direnen ilk santral çünkü daha önceki özelleştirmeler sessiz, sakın devredildiler, bizler tepki verdik onun için burayı bir an önce özelleştirmek istediler, çıbanbaşı görülüyor"

Devletin Soma ile "imtihani"

5 Aralık günü Meclis, hazırladığı Soma Raporu ile katliamda almış olduğu mertebenin nişan madalyasını kamuoyuna sundu; madalyanın adı "Soma Raporu".

Önce bir kazma ucundaki kıvılcımla şekil bulan yaşamı sömürerek öldürürler, sonra o kazmayı sallayan bedeni yok ederler. Bu da yetmezmiş gibi utanmadan timsah gözyaşı döker ve sonra ölümün şekli ve biçimi üzerinden "moral" dağıtırlar.

Ancak hiçbir şekilde ölüme neden tartışılmaz, aksine bunu tartışanlar ortalıkta bırakılmaz. Bir gece ansızın baskınlar, saldırılar, gözaltılar ile daha nice ölümlere denilerek gerçek bastırılır.

5 Aralık günü Meclis, hazırladığı Soma Raporu ile katliamda almış olduğu mertebenin nişan madalyasını kamuoyuna sundu; madalyanın adı "Soma Raporu".

13 Mayıs 2014'te Türkiye'de madenlerdeki katliamların en büyükle- rin biri yaşandı. 301(+) madenci yerin derinliklerinde katledildi. Tam da böylesi bir süreçte "Acaba yine o pervasız açıklamalar yapılacak mı?" şeklinde sorular akıllara gelirken, bırakalım açıklamaları devlet saldırganlığını bir an olsun gizlemedi.

Çünkü Soma, açıktan bir katliamdı ve çok büyüktü. Bu sebeple tutuşan sokaklar madencilerin öfkesini resmederken, Gezi'nin ruhu ile ayağa kalkın öfkenin tekerrürü korku ve paniklemenin adı oldu devlet nezdinde.

Şimdilerde ise bunca gerçeğe ve hazırlanan rapora rağmen devlet Soma Raporu'yla kendini aklamamın derdine düşmüştür. Hazırlanan raporun detayı bir yana, yaşananların en özet ayrıntısı "işverenin hatası ve eksik denetim" olarak tanımlanmaktadır. Elbette bu bir gerçek, ancak örtülü bir şekilde katliamda devlet

gerçeğini göstermeme gayreti ile karşı karşıyayız.

Eksik "denetim"miş; Ee yani?

Rapor içinde bahsi geçen denetimsizlik meselesi, iş sağlığı ve güvenliği hususlarının incelenmesi ve buna uygun olarak yapılandırılmanın oluşturulmasını kapsamaktadır. Ancak gelelim denetim sorununu üreten politikaların varlığına. Soma ile birlikte gündeme gelen taşeron çalıştırma, bugün madenlerde ölüm makineleri olarak tanımlanmaktadır. Her alanda olduğu gibi taşeronlar, işçi canını sermayeye dönüştüren bir katliam sistemidir. Yetkisiz ve tamamen ucuz işgücüne dayanan taşeron çalıştırma sistemi, kökeni itibarı ile aşırı kâr hırsını stratejik unsur olarak ele alan bir sistem olup bir devlet politikasının ürünüdür.

Devletin Soma Raporu'nda "eksik denetim" tanımlaması halihazırda birçok alanda devam eden taşeron politikaları ile birlikte, aslında soytarı sıfatını ortaya koyuyor. Aşırı kâr hırsı ile birleşen bir hata gören ve bu hatayı kamuoyuna sunarken aynı şekilde aşırı kâr hırsını tüm alanlarda üreten devletin kamuoyunda soytarı tamlaması yapmaktadır.

Katilin cinayet mahallini inceleyerek, herkesin gözüne bakarak "Evet cinayet böyle olmuş" demesi kadar komik bir olay yok sanırız. Sorunu tespit edip, hiçbir tasarrufta bulunmayan bir raporun varlığına söylenecek bir kelime varsa o da "ee yani?" olabilir.

Soma, Suriye, Kobanê; Katil TC iş başında

Sömürünün yaşandığı her alanda

katliamlar ortak kadere sahiptir. "Ortadoğu'da hamilik yaparak dünyaya kafa tutan" TC ve onun kumandasındaki AKP tayfası katliamlarına aralıksız devam etmektedir. Soma katliamı, TC'nin enerji politikaları ile paralel bir süreçten aynı şekilde Suriye'ye dönük tüm politikaları bir enerji politikası olarak tanımlamak yanlış olmaz.

Doğalgazın öneminin artması ile birlikte Ortadoğu'da katliamlar gerçekleştirilirken, ülke içi istikrar ve kâr potansiyelinin yukarılara çekilmesi için; açık biçimde tüm maden şirketleri, arzın sınırlarını aşarak enerjide arşa değmeye çalışmaktadır. Devlet tarafından teşvik edilen enerji şirketleri; ülkenin birçok alanını talan ederken, üretim alanlarını yok ederken, "Böylesi bir raporun ne anlamı var" demek geliyor içten açıklığı.

Rapor, her şeyden önce devletin kendini aklama politikası olarak gündemdedir. Ancak TC, Soma ile aynı politikanın kaderini yaşayan Suriye halkının neyini akladı? Enerjide rol oynamak adına Ortadoğu'da semirtilen örgütler aracılığı ile katliamlar gerçekleştiren AKP iktidarı, katliamlarına devam ediyor. Belki farklı ama TC'nin sınırları aşan bu enerji hevesi, ciddi bir kan gölüne dönüşmüştür.

Süreç öyle bir hal almıştır ki, TC Ortadoğu'da bir bataklık pozisyonundadır ve iç politikadaki her tasarrufunun sağlaması, Ortadoğu politikasında görülebilir. Bu açıdan açık biçimde TC'nin Ortadoğu politikasını allak bullak eden Kobanê Direnişi aynı şekilde Soma nezdinde tüm enerji işçilerinin direnişidir.

Emekçinin Gündemi

Yatağan'daki sesi sahiplenelim!

Yatağan'da maden ve enerji işçilerinin başlattıkları mücadele 450'li günleri doldurmak üzere. Özelleştirme ihalesinin yapılmasından sonra da her geçen gün yükselen ses, birinci gündenden daha gür çıkmaya başladı. Her ne kadar araya başka gündem, sorun, gelişmeler girse de Yatağan'daki ses hiç durmadan yükselerek sürdü.

Son yıllarda özelleştirmeye yönelik yürütülen mücadelelerde önemli yer tutan Yatağan maden ve enerji işçileri, sendikalarının (MADEN-İŞ VE TES İŞ) bu direnişe karşı içinde olduğu ihanete rağmen yatağan işçilerin iç örgütlülükleri ve yürüttükleri mücadeledeki kararlılıklarıyla bugün önemli oranda gündemde olan bir mücadele süreci yürüttüler. Öyle ki bu mücadele son günlerde Yatağan işçilerinin termik santralinin özelleştirilmesi ile daha da boyut kazandı. Özelleştirme sürecini onaylayan Türk-İş; yürütülen mücadelenin kendilerine dönmemesi için göstermelik açıklamalar dışında en ufak bir tutum sergilemediği gibi, mücadelenin seyrini ve yaygınlaşmasını önlemek için de işçilerin "iş garantisi" adı altında 4-C'ye razı edilmeleri için özelleştirme sürecinin bir yıla yayılmasını hükümete önerdi.

Türk-İş ağaları Tekel'de gördükleri tabloyu bir daha yaşamak istemiyor. Bu nedenle Yatağan'da yanan ateşin yayılmaması, merkezi bir mücadele etkisi yaratmaması için, bu ateşin sönmeye ve küllenmesi için uğraşıyorlar.

Bugün Yatağan işçileri "Özelleştiremezsiniz, kandıramazsınız", "Bizi siyasetçilerin katili yapmayın" ile süreci ifade etti. Bugün Yatağan işçileri, "Sesimize ses verin, neden sessizsiniz" diyerek haykırdı. Bugün Yatağan'da bulunan binlerce işçi aynı anda aynı yemini içti.

Yatağan işçileri ses verdi sesimize. "Ses katın, gelin, mücadelemizi destekleyin, biz kazanalım" dedi. Yatağan işçilerinin bu çağrısı ve mücadelesi, başta sendikal bürokrasiye karşı yürütülen mücadelede önemli yer tutarken mücadelenin yaygınlaşması ve her alanda ilham olması daha da önemli bir yerde durmaktadır. Yatağan işçileri, bulunulan her alanda işsizliğe, yoksulluğa, düşük ücrete, iş cinayetlerine karşı birleşme zamanı geldiğini ve birleşmenin yolunu gösterdi.

Yatağan işçilerinin bu mücadelesini Soma'yla, Ermenek'le, asgari ücretle çalışan milyonlarca işçinin mücadelesi ile birleştirelim. Soma'da 2300 işçi işsiz kaldı. Milyonlarca işçi için 2015 yılında açıklanacak sefalet ücreti için yürütülen mücadele ile birleştirelim.

"Birleş, örgütlen, asgari yaşama diren" kampanyası tam da bu çerçevede ele alınmalıdır. Birleştikçe örgütlenelim, örgütlendikçe de haklarımızı almak için direnelim. Yapılan ve süren mücadeleleri, bizim yürüttüğümüz mücadelelerle birleştirdikçe kazanacağız.

Bunu Tekel'de, GSS eylemlerinde, Gezi'de gördük. Ancak tek tek yalnız kalan mücadelelerde ise yenilgileri gördük. Şimdi kazanmak için birleşik mücadeleyi birlikte büyütme için bulunduğumuz yerlerde sürece müdahale edelim. Bu müdahale bizi yürüttüğümüz asgari yaşama karşı kampanyada büyütecektir.

Ermenek'te 18 işçinin katledildiği "netleşti!"

H. Merkezi: Karaman-Ermenek'te kömür madeninde 28 Ekim günü biriken suyun madene dolması sonucu göçükte kalan işçilerden son 5'inin cenazesine ulaşılmasıyla 18 işçinin yaşamını yitirdiği netleşti.

Maden ocağında gerçekleşen olayda 18 işçi göçük altında kalmıştı. **6 Kasım**'da iki, **17 Kasım**'da 6, **29 Kasım**'da ise 2 işçinin

cenazelerine ulaşılmıştı. **4 Aralık** günü ise göçük altında kalan 5 işçiye daha ulaşıldı. Göçük gerçekleşikten 10 gün sonra ilk işçilere ulaşılması ve bütün işçilerin bir ay aşkın sürede bulunması madene biriken suyun miktarını, madenlerdeki çalışma koşullarını ve tehlikelerini gösterir nitelikte. Devlet ve medyası da bulunan her cenazenin ardından tabutlara bayraklar sararak ve işçilerin "maden şehidi" olduklarını söyleyerek, halkın gözünü boyamaya devam ediyor.

İran'da siyasi tutsaklar açlık grevinde

H. Merkezi: İran'da Urmiye Hapishanesi'nde bulunan siyasi tutsaklar İran Rejimi'ni protesto etmek amacıyla iki haftayı aşkın süredir yürüttükleri açlık grevine devam ediyor.

Urmiye Hapishanesi'nde bulunan siyasi tutsakların kaldığı 12 bloğa uyuşturucu, cinayet ve diğer adli suçlardan tutuklanan kişilerin yerleştirilmesinin ardından siyasi tutsaklar tepki göstermiş, Kürt siyasi tutsak **Alireza Resoli** açlık grevine başlamıştı. Hapishane idaresinin protestolara sürgün ile karşılık vermesi üzerine 27 siyasi tutsak iki hafta önce açlık grevine başladı.

Sine Hapishanesi'nde ağır hasta olan tutsak **Subhan Gulbendi** tedavi edilmediği için hayatını kaybederken, 25 gündür açlık grevinde olan Alireza Resoli'nin de durumunun ağırlaştığı öğrenildi. Bender Lenge Hapishanesi'ndeki tutsaklar destek amaçlı açlık grevine girerken, Sine ve Zahidan hapishanelerindeki siyasi tutsaklar da Urmiye'de tutsakların talepleri yerine getirilmezse açlık grevine başlayacaklarını duyurdu.

506. hafta geride kaldı

İstanbul: Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen Cumartesi Anneleri bu hafta 6 Aralık 1993 tarihinde Urfa'da gözaltına alınarak kaybedilen **Hüseyin Taşka-ya**'nın akıbetini sordu.

506. haftada açıklamayı Cumartesi insanlarından **Nur Ağırnaslı** yaptı. "Bizler devletin ağır insan hakları ihlallerinin mağdurları ve tanıkları olarak tüm faaliyetleri hukuk kurallarıyla sınırlandırmış, yurttaşlara eşit davranan, onların temel hak ve özgürlüklerini güvence altına alan, bu güvenceyi bağımsız yargı ile sağlayan hukuk devleti istiyoruz" dedi.

Gever'de polis katletti!

H. Merkezi: Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 6 Kasım tarihli, "Bizim burada polisimiz kalkıp da vatandaşı mı öldürdü? Silah mı çekti? Yok. Polisi öldürürken, polisi neredeyse bitirecekleri anda kendini savunmayacak mı?" açıklamalarının üzerinden, sadece saatler geçmişti ki, Yüksekova'dan bir ölüm haberi geldi.

Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde 6-7 Aralık 2013 tarihinde HPG'lilere ait mezarlığın tahrip edilmesi nedeniyle çıkan çatışmalarda, polis tarafından katledilen M. Reşit İşbilir, Veysel İşbilir ve Bimal Tokçu'nun infaz edilmesinin yıldönümünde ilçede yapılan eylemlere saldıran polis **Rojhat Özdel** isimli bir genci öldürdü, **İlker Aslan** isimli bir işçiyi de ağır yaraladı.

Bir vatan sevdasıdır: Kobanê!

Bir isyandır, umutlarla diri tutulan bir öfkedir, zulme direnen ve dost, yoldaştır sınır hattında, sınırsız direnişte yer alan hevalerimiz.

Pirsûs: IŞİD çetelerinin barbarlıklarına karşı sekseni aşkın gündür Kobanê'de bir direniş sergileniyor. Direnişte yaşlı-genç, kadın-erkek el ele vererek bütün alanlarında var ettikleri öz savunma gücünü çelikleştirilmeye devam etmekte.

Sınırın iki yakasında oluşturulan birlik ve mücadele ile birlikte genişleyen destanda sembol bir direnişçi olan Apê Nemir ile cephede yaşadıklarını ve cephede olmanın gerekliliği üzerine yaptığımız söyleşiyi paylaşıyoruz.

Özgür Gelecek: Kobanê'de cephede savaşırken tanıdık seni. Kobanê direnişinin yaşı olmadığını kanıt oldun. Bu konuda ne düşünüyorsun?

Apê Nemir: Öncelikle herkese selamlar. Kobanê Kantonu'na da selamlar.

Kobanê'deki savaşta 67 yaşında olmama rağmen kendim ve bütün halkımız için bulundum ve bulunmamız lazımdır. Savaşta elimden geleni yaptım ve hemen hemen bütün cephelerde savaştım. Şimdi yaralı olduğum için elimden pek bir şey gelmiyor lakin iyileşmez tekrar döneceğim. Asla arkadaşlara sırtımı döneceğimi de kimse düşünmesin.

- Yaralı olmandan kaynaklı

seni burada tutmak için televizyon ve birçok elektronik malzeme getirildi.

- Ben kamplarda yaşamını sürdüreceğim biri değilim. Kanımın som damlasına kadar vatanımı savunmaya çalışırım ve hiç kimse bana gitme diyemez. Sağlığım el verdiği müddetçe vatanımı savunmaya devam edeceğim. Bakmanın 67 yaşında olduğuma, yüreğim 15 yaşında; zaten 10 gün sonra yaram iyileşecektir, o zaman silahımı alıp kaldığım yerden devam edeceğim. Sırtımı yoldaşlarıma dayayıp, mevzimde vatanımı savunup, bu kirli çeteleri hep birlikte kovacağız.

- IŞİD çetelerinin özellikle de Kobanê'de bu kadar diretmesinin nedeni nedir?

- Biz kimsenin malını talan etmezken onlar gelip bizleri doğrayıp, mallarımızı talan ettiler ve yoldaşlarımızı, halkımızı öldürdüler. Topraklarımızı kendilerince paylaşmışlar ve paylarını alana kadar da bize bu zulmü yapacakları ortadadır.

- Kobanê'de süren savaşta IŞİD çetelerine destek veren güçlere dair bir izlenim veya gözleminiz var mı?

- Yerle gökyüzü bir olsa dahi kimse verilen tarihi direniş hattını geçemez.

Tabii IŞİD çetelerinin bomba yüklü araçla Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan gerçekleştirdiği saldırıda kimlerin destek verdiği açıkça ortadadır. Çeteler sınırın bu tarafına nasıl geçti ve bu araç nasıl geçirildi? Bunların cevapları ortadadır. Zirhlı araçları ile Toprak Mahsulleri Ofisi'ne ait silolardan saldıran IŞİD çeteleri, sınır ihlali gerçekleştirmesine rağmen sınırda bulunan asker sınır hattını terk ediyor.

Silah teslimatlarında birbirlerin el sallama görüntüleri medyaya da yansdı. Hatta kendim mevzide olduğum bir gün kendim tanık oldum; silah yardımı yaptılar. Sonrasında da yapılan yardım ile bizlere saldırdılar. Çetelerin yaptığı saldırıda TC'ye ait tankları gördük. Kendi gözlemlerimle gördüm bunları ve bunlar TC'nin IŞİD'e yaptığı desteğin açık göstergelerinden biridir.

"AKP saldırıları ile IŞİD'i desteklediğini tescilliyor!"

H. Merkezi: 29 Kasım sabahı IŞİD'in TC desteğiyle Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan Kobanê'ye dönük bombalı saldırısının ardından pek çok yerde eylem gerçekleşti.

İstanbul

Taksim: 1 Aralık günü akşam saatlerinde **İstanbul Kobanê Dayanışması**'nın çağrısıyla Taksim -Tünel'de buluşan ve aralarında **Partizan** ile **Yeni Demokrat Kadın**'ın da bulunduğu kitle bir araya geldi. Kitlenin Galatasaray Lisesi'ne yürütmesine izin vermeyen polis barikat kurdu. Barikata yüklenen kitlenin etrafını çevirerek çok sayıda çevik kuvvet ve sivil ile saldıran polis, çok sayıda kişiyi darp etti ve 9 kişiyi de gözaltına aldı. Darp girişimlerine ve küfürlere tepki gösteren kitleye

de saldıran polisin bu tavrını kınayan kitle yeniden polis barikatı önünde bir araya geldi.

Açıklamaların ardından gözaltı gerçekleştirildiğini öğrenen kitle gözaltılar serbest bırakılınca kadar polis barikatının önünden ayrılmayacaklarını söyledi. Yaklaşık bir saat sonra gözaltına alınırken darp edilen ve hastaneye götürülen 2 kişi dışında tüm gözaltıların serbest bırakılması ile kitle "**Bijî berxwedana Kobanê**" sloganlarıyla eylemlerini sonlandırdı.

Kartal: HDP Kadıköy İlçe Örgütü önünde başlayan yürüyüşte kitle toplanmaya başladığı sırada polis yolu ablukaya aldı. Polisin yürüyüşe izin vermeyeceği yönünde beyanının ardından ise kitle oturma eylemi gerçekleştirerek

slogan ve marşlarla bekleyişe geçti. Polisin çekilmesinin ardından gerçekleşen yürüyüşte, Rıhtım'a kadar ilerleyen kitle burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. İlk olarak şehitler şahsında saygı duruşun-

da bulunulan eylemde Kadıköy Kobanê Dayanışması Platformu adına açıklamayı ise **Cansu Kaya** yaptı.

Eylem içlerinden **ESP, Kaldıraç, BDP, Anarşistler** ve **YDG**'nin de olduğu çok sayıda kurum da katıldı.

Gazi Mahallesi: 3 Aralık günü Gazi Mahallesi'nde, Sultangazi HDP/DBP örgütlerinin çağrısıyla bir araya gelen kitle Eski Karakol durağından başlayarak trafoya bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından basın açıklaması yapan kitleye polis saldırdı.

Partizan ve birçok demokratik kitle örgütünün katıldığı eylemde, "**AKP-IŞİD işbirliğine son, direnen Kobanê kazanacak**" yazılı pankart açıldı. Yürüyüşün ardından basın açıklamasını, HDP Eş Genel Başkanı **Herdem Sara** okudu. Sara açıklamada, Kobanê'de direnen YPJ ve YPG halkına destek vermek için kamuoyunun "**İnsani yardım koridoru aç**" talebine karşılık, TC'nin sınırı çete yuvası haline getirdiğine dikkat çekti. Açıklamanın ardından sloganlarla Kobanê direnişine destek veren kitleye, polis TOMA ve plastik mermilerle saldırdı. Geç saatlere kadar devam eden çatışmada, kurulan barikatların arkasına geçen YDG-H militanları, molotof kokteyli ve taşlarla polis saldırısına karşılık verdi.

Fıtratın gölgesinde şiddet engellenir mi?

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddet Karşı Uluslararası Mücadele Günü vesilesiyle, tam da 25 Kasım günü TBMM'de 3 ay süre ile "Kadına Yönelik Erkek Şiddetini Ve Kadın Cinayetlerini Araştırma Komisyonu" kuruldu ve Resmi Gazete'de 3 Aralık günü "Kadına yönelik şiddetin sebeplerinin araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci, İçtüzük'ün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis araştırması açılması-

Katil adayı, Alevi örgütlerini desteğe çağırdı

İstanbul: Dicle ve kardeşi Emek'i evlerini basarak öldürmeye teşebbüs eden **Hasan Yıldırım** yargılanmaya devam ediyor. Duruşmada Dicle'nin avukatlarının yanı sıra **Yeni Demokrat Kadın**'ın da aralarında olduğu **Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu** da hazır bulundu.

Duruşmada bir süre beklendikten sonra avukatların gelmeyeceğine kanaat getirilmesinin üzerine, Hasan bir anda ailesine çıkışmaya başladı. "Alevi örgütleri nerede, onları getirin buraya" cümleleri ile de herkesi şaşkına çevirdi. Kadınların, bu arsız talep üzerine yaptığı yorumun ardından Hasan Yıldırım'ın ailesi de "Sizin bizimle derdiniz ne, bizim yüreğimize düşen acıyı siz de yaşayın" cümleleriyle sözlü saldırıda bulundu. Kadınların "Sizin çocuğunuz bir kadını öldürmeye çalıştı" demesi üzerine aile salonu terk etti.

Samığın avukatlarının gelmemesi üzerine duruşma, 18 Aralık tarihine ertelendi.

na, bu araştırmayı yapacak Komisyonun 17 üyeden kurulmasına, Komisyonun çalışma süresinin Başkan, Başkanvekili, Sözcü ve Kâtip Üye seçimi tarihinden başlamak üzere 3 ay olmasına ve gerektiğinde Ankara dışında da çalışmasına Genel Kurulun 25.11.2014 tarihli 18'inci Birleşiminde karar verilmiştir" şeklinde kuruluşu ilan edildi.

"Kadına Yönelik Erkek Şiddetini Ve Kadın Cinayetlerini Araştırma Komisyonu" nun kurulmasını ileri bir adım olarak değerlendirebiliriz. Bu değerlendirmemiz ise tamamen kadın mücadelesinin kazanımı ile alakalı! Kurulan komisyon, yıllardır kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerine karşı mücadele yürüten kadın örgütlerinin meseleyi gündemleştirdiklerinin ve görünür kıldıklarının bir mesajıdır. Bugün böyle bir komisyonun gündeme gelişi kadın örgütlerinin verdikleri mücadele ile alakalıdır.

Ancak tam da R.T. Erdoğan'ın kadın-erkek eşitliğine dair "fitrat"lı açıklamalarının ardından kurulan "kadına yönelik erkek şiddetini ve kadın cinayetlerini araştırma komisyonu", meseledeki samimiyeti(!) açığa çıkarmaktadır. Bir yandan "Kadın ile erkeği eşit konuma getiremezsiniz. Çünkü fitratları farklıdır" şeklinde kurulan cümleler diğer yandan ise kadın örgütlerinin ne kuruluş aşamasında ne de kurulmasının ardından sürece dâhil edilmemesi komisyonun işlevsizliğini ve samimiyetsizliğini ortaya koyuyor. Açık ki fitrat gölgesinde kadına yönelik şiddet engellenemez.

Ayrıca 3 aylık bir süreye sıkıştırılan bu komisyonun bitiş tarihi ise muhtemelen 8 Mart'a denk gelecek! Böylelikle 25 Kasım ve 8 Mart günlerine sıkıştırılan bu komisyon ile TC, kadın sorununda rüştünü ispatladığını zannederken aslında tam da meseleye ilişkin şekilsel bakış açısını ele veriyor; bu nedenle komisyonun iş-

levsizliğine dair öngöründe bulunmak hiç de zor olmuyor.

Peki, komisyonun işlevselliğini nasıl sağlayabilir?

Öncelikle komisyonun süreli değil sürekli olmasının gerekliliği gündeme alınması ve sürekli bir komisyon oluşturulması gerekiyor. Her gün kadınların katledildiği ve kadına yönelik şiddetin her an, her yerde olduğu göz önünde bulundurulduğunda 3 aylık bir zaman dilimi anlamsızdır.

Bunun yanı sıra komisyonun işlevselliğinin sağlanması için şeffaflık sağlanmalı, bütün tartışmalar kamuya açık yürütülmeli ve tartışmalara ilişkin öneriler dikkate alınmalıdır.

TBMM içerisinde olan bir komisyonun erkek egemen anlayıştan uzak olamayacağı ortadayken buna müdahale etmenin yolunun açılması ancak kadın örgütlerinin sürece dâhil olması ile gerçekleşebilir. Bu nedenle komisyon sürecine kadın örgütleri de dâhil edilmeli; kadın örgütlerinin oluşturduğu bir izleme komitesinin denetimine ve sözüne yer açılmalıdır.

Tüm bunlarla beraber "Kadına Yönelik Erkek Şiddetini Ve Kadın Cinayetlerini Araştırma Komisyonu" nun işlevsel hale gelmesi mümkündür.

Ancak kadının koruma altında öldürülmediğine dair beyanda bulunan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşenur İslam'dan, kadının gülmesine iffetsizlik olarak niteleyen Bülent Arınç'a ve son olarak kadın-erkek eşitliğinin fitratta olmadığını belirten Erdoğan'a -tekrar etmekte fayda var- bu komisyonun samimiyetsiz olduğu açıktır. Bu samimiyetsizliği teşhir etmek, kadın cinayetleri ile kadına yönelik şiddeti gündemleştirmek; "Kadın katilim var!" cümlesini herkesin diyebilmesini-kabullenmesini-gündemine almasını sağlamak önemlidir. Bunun yolu ise kadın dayanışmasından geçmektedir.

Komisyonun süreli değil sürekli olmasının gerekliliği gündeme alınması ve sürekli bir komisyon oluşturulması gerekiyor. Her gün kadınların katledildiği ve kadına yönelik şiddetin her an, her yerde olduğu göz önünde bulundurulduğunda 3 aylık bir zaman dilimi anlamsızdır.

Göğün yarısı

Tuğçe gibi cesur, Reyhaneh gibi tavizsiz, Arın gibi sınırsız...

Ne kadına yönelik şiddet ne de kadın mücadelesi bir güne ya da yılın belli dönemlerine ait bir çalışmadır. Bunu her gün yaşadıklarımızdan, gördüklerimizden, duyduğumuzdan okuduklarımızdan da görmek mümkün. Daha **25 Kasım Kadına Yönelik Şiddet Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü**'nü geride bırakalı 2 hafta oldu. Ancak bu dönemin ardından yaşananlar şiddetle karşı mücadelenin 25 Kasım'a sıkıştırılmayacak denli önemli olduğunu bir kez daha ortaya koydu.

Bunlardan en önemlisi **Tuğçe Albayrak**'ın ölümü... Almanya'da yaşayan Tuğçe, bir arkadaşının doğum günü için gittiği bir mekanda 2 çocuğu taciz eden kişilere müdahale ederek tacizi önlemeye çalıştı, mekan çıkışı tacizciler tarafından darp edildi ve kaldırıldığı hastanede Kasım ayının son günlerinde yaşam fişi çekildi. Daha sonra organlarıyla da birçok insana umut olan Tuğçe, şu an birçok yerde gösterdiği cesaretle konuşulur, tartışılır oldu. Hatta "Kadın-erkek eşitliği fitrata terstir" diyerek kadına yönelik şiddete birinci ağızdan destek veren ve meşrulaştıran TC Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan bile bu cesur "Türk" kızının ailesini arayarak başsağlığı diledi.

Ancak bu "başsağlığı ve sahiplenme" Erdoğan ve ülkedeki belli kesimler açısından oldukça trajikomik bir biçimde Tuğçe'nin "Türklüğü" ile ilişkilendirilmeye çalışıldı. Oysa ne Tuğçe'nin Türk ne de tacizcilerin Sırp olması ile ilişkiliydi tüm bu yaşananlar. Oradan bakarsak "Türk toplumunda" kadın cinayetleri başta olmak üzere kadına yönelik şiddetin ne denli yoğun ve daha kötüsü meşru olduğunu görmemek için kör olmak gerekir.

Egemenlerin öne çıkardığı hiçbir kimlik bizim için bu yaşananları açıklamıyor. Çok açıktır ki Tuğçe'nin yaşadıklarının tek kaynağı toplumsal cinsiyet kimlikleri arasındaki eşitsizliktir. Bu eşitsizliğe bir kadın olarak karşı çıkmanın erkek dünyasından doğru nasıl cezalandırılmayla karşılaşabileceğidir. Ama yine de bu yaşanan, Tuğçe nezdinde kadının cesarete duyduğu ihtiyacın ve dayanışmanın ne denli önemli olduğudur.

25 Kasım sürecine de damgasını vurduğu gibi son dönemlerde kadın cesareti ve direnişi giderek artış göstermekte ve kadınlar artık bu eşitsizliğe tahammül edememekte. İranlı **Reyhaneh Jabbari**, bunun en yakın ve en yakıcı örneklerinden biri değil midir? Ya da **Arın Mirkan** ve **Kader Ortakaya** ile özdeşleşen Kobanê'deki kadın direnişi, "fitrata" karşı verilen en çetin mücadele değil mi? Ya da artan kadın cinayetlerinde kadın katillerinin "sebeplerine baktığımızda kadının eskisi gibi yaşamak istememesi (boşanmak istemesi vd.) ve buna karşı ölümü bile göze alarak adım atması değil mi?

Dolayısıyla "fitrat" ile, şununla, bununla açıklanacak bir durumdan ziyade bir kadın isyanı var ortada. Başta şiddet olmak üzere kadına yönelik her türlü eşitsizliğe ve ayrımcılığa karşı artık daha tahammülsüz kadınlar. Ayrı bir tartışma konusu olmakla birlikte salt bu yönü bile kadın çalışmasına devrimci bir nitelik katıyor.

Şimdi önemli olan bu isyanda biz neredeyiz? Hem bir kadın olarak bu isyanı ne kadar kendimizde taşıyor ve günlük yaşamımıza sirayet etmesine izin veriyoruz diye sorgulamaya girmemiz hem de kadın örgütü olarak bu isyanı nasıl örgütlülüğe çevireceğimize dair kafa yormamız lazım. Bu kapsamda 21-22 Şubat 2015 tarihinde öngördüğümüz cinsel şiddetle karşı konferansın çalışmaları bizler açısından önemli veriler sunabilir. Bu konferansı **Tuğçe'nin cesaretini, Reyhaneh'in tavizsizliğini ve Arın'ın sınırsızlığını** kuşanan kadınlar yaratmak için gerçekleştirmek gerekir.

“Açılım” deyip geçmeyin, oldukça derin bir politika bu yürütülen...

Statü kapsamında ele alınabilecek olan tek gelişme Hacı Bektaş Veli Kültür Derneği'nin, “kamu yararına çalışan dernekler” statüsüne alınması olabilir ancak burada ince bir aldatmaca olduğundan da bahsetmek gerekir.

Tartışmanın fitili Başbakan'ın, Hacı Bektaş-ı Veli'yi anma törenleri sırasında yaptığı konuşma ile ateşlendi.

Başbakan, “*Dersim modern bir Kerbela'ydı*” dedi. Aslında Davutoğlu'nun tam ifadesi şu şekilde: “*O katliam kime karşı yapılmış olursa olsun, gerçekten bir Kerbela'ydı.*”

Elbette bu konuşma uzun uzun tartışıldı, eleştirildi, yazıldı ve çizildi. Tekrar bu noktayı ele almadan devam edecek olursak; her seçim arifesinde olduğu gibi 2015 seçimlerinden önce de Alevileri “hatırlayan” AKP'nin “açılım” derdine düşmesine, her hazırladığı pakette neredeyse tekrardan öte bir ayrıntının olmamasına alıştık ve dolayısıyla şaşırıyoruz artık. Lakin tartışmaya değer noktalar olduğundan bahsetmemiz mümkün ve bu noktaları incelemek gerekirse;

Alevilerin yaşadığı en büyük sorun, Sünnileştirilen bir inanca dönüşmesi sorunudur. Alevilerin de İslam dindarı olanı makbul sayılmaya başlanıyor. Aleviliğin, ezilenlerin içinde yer alması ve iktidarla olan çelişkisi dolayısıyla barındırdığı “daha özgürlükçü ve esnek” yapısı bu yolla tahrip edilmiş olurken, bu özelliklerin bilerek ve istenerek üstü örtülmeye çalışılıyor. “Alevi İslam İnancı” diye uyduruk bir kavram yaratılarak Diyanet İşleri Başkanlığı'na sığıntı olan dedeler yaratılmaya çalışılıyor.

Ve iktidar belli bir oranda da olsa bunu başarmış durumda. Dindar nesil arayışında olan; geçtik Kürt halkının direnişini, hala Gezi direnişini kavramaktan uzak bir iktidarla aynı masaya oturmak, cellâdına âşık olmak değil midir? Sözümüz, Cem Vakfı şahsında bu süreçte “açılım” tartışmalarını yürüten ve bu ucube paketin hazırlanmasında parmağı olan, zalimin sofrasına oturmuş olan iktidar asalaklarına.

Paketin ayrıntılarına geçmeden önce ise bir noktaya daha değinmek gerekir; iktidarı seçimlerden seçimlere, işi düştüğünde de olsa tüm bu paketleri hazırlamaya zorlayan, Alevilerin her geçen dönem daha da genişleyen örgütlülükleri ve mücadeleleridir. Özellikle geçtiğimiz son birkaç yılda iktidardan/devletten ve esas olarak Gezi İsyanı'nın bir parçası olarak sağ-

ladıkları kopuş devletin gözünü korkutmuş olacak ki, paket üstüne paket hazırlamakta buluyor çareyi. AKP'nin fitratına uygun olarak somut adım “atıyormuş” gibi gözükerek hazırlanan paketi, şimdi daha ayrıntısıyla inceleyebiliriz.

Statü değil elbette verilecek olan

AKP'nin kendi sitesinde (AK Haber) yer alan haberlere göre atılacak adımlardan biri “Cemvlerinin giderlerine destek”(!) Ne yani, tüm Alevilerin Cemvlerinin statüsünün tanınması talebinden anlaşılan bu mu! AİHM'in bu kapsamda verdiği karar da Alevilerin yüreğine su serpti. Ancak TC'nin yaptığı “ipe un sermek”ten başka bir şey değil. Bir toplumu aşağılamak için ne kadar yaratıcı yöntemler bulunabilir diye sorulursa, AKP bu konuda “en başarılı”lardan biri olarak belirlenebilir. Her sene daha da yoksullaşan, tüm ücretlerin parametresi olan asgari ücrete bir simit ve bir bardak çay ekleyebilecek kadar zam yapan hükümet, Alevilere “sadaka” gibi bir “açılım” sunmuş oldu.

Bu maddeyi koyarken ise en büyük hakareti ve aşağılamayı, yıllardır ibadethaneleri için statü isteyen ve bunun için mücadele eden bir topluma adeta harçlık verir gibi ve bunu da büyük bir ihsan eylemiş edalarında sunarak yapıyor. Hele ki, “faturaların ödenmesi”, statü talebinde en önemsiz ayrıntıyken.

Statü kapsamında ele alınabilecek olan tek gelişme Hacı Bektaş Veli Kültür Derneği'nin, “kamu yararına çalışan dernekler” statüsüne alınması olabilir ancak burada ince bir aldatmaca olduğundan da bahsetmek gerekir. Bu statü, Alevilerin “inanç özgürlüğü”nü garanti altına alan değil yine “sus payı” diye tabir edebileceğimiz “faaliyetlerinde Emlak Vergisi'nden Damga Vergisi'ne, yaptıkları işlerde KDV'ye kadar çeşitli vergilerden muaf tutulma” vb. değişiklikleri kapsamaktadır.

“Devletin Alevisi olmayacağız!”

Üzerinde durulan en önemli konulardan birisi de bürokrasiyle ilgili. Hükümet bürokraside Alevilere karşı önyargılı yaklaşıldığı fikrinde ve bu durumdan “rahatsız”. Bu noktada tek formülü, bir inceleme yapıp “atamaların adaletli yapılması” olacakmış.

Bu yaklaşım ile de halkı iyice aptal yerine koyma niyetinde olan hükümetin yaptığını sadece “geçistirmek” olarak yorumlarsak, amaçlanı görmemiş oluruz. Devletin dışına itilmiş, devlet şiddetine maruz bırakılmış Alevilerin, Kürt halkına yakınlaşma adımlarını atmaya başlaması (Gezi'yi tekrar anmakta fayda var) egemenler açısından “tehlike arz etmektedir. Cem Vakfı vb. kurumlarla oluşturulmaya çalışıldığı devletçi Alevi toplumu modeline karşın, meydanlara çıkan ve “**Devletin Alevisi Olmayacağız!**” diye haykıran bir halk karşısında oldukça isabetli bir politika koyuyor önüne hükümet.

Zorunlu din dersi

çocuk gelişimine de zararlı
Gelelim en can alıcı ve en can yakıcı bölüme. Din dersinin zorunlu hale getirilmesi ve Aleviliğin “kapsamının genişletilmesi” projesi.

Antalya'da yapılan 19. Milli Eğitim Şûrası'nda alınan kararlar, bir yandan alışılmışın dışına çıkmayarak “şaşırtmadı” ancak durumun vahametini ve devletin meşhur “Alevi açılımı” iddialarının ne kadar samimiyetsiz olduğunu bir kez daha gösterdi. Başta Aleviler olmak üzere Sünni olmayan çocukları asimile etmek için eklenen bu dersin içeriğinde yer alan Alevilik bölümünün kapsamı da genişletilmedi.

Şûra'da birçok karar alındı elbette, ilkökul öğrenimi hakkında ancak esas tartışma yaratan iki karar var ki; bir yandan “açılımlarla” Alevilerin gönlünü almaya çalışan devletin “akıl tutulması” yaşadığı şeklinde yorumlara neden oldu.

Elbette bir “akıl tutulması” olduğu-

nu düşünmüyoruz mevcut durumun; bu bir devlet politikası, ezelden beri uygulanan.

Zorunlu din dersinin; bireyin gelişiminde, birey olarak şekillenmesinde en can alıcı yaş aralığını kapsayan ilkökula kadar düşürülmesi ve hatta 1. sınıflara kadar verilecek olması oldukça zararlı.

Zararın boyutlarını açıklamak gerekirse; çocuk gelişimi üzerine çalışmış birçok kuramcının ortaklaştığı kuramcılardan olan Erikson'un tanımladığı haliyle üçüncü evre veya “Girişime Karşı Suçluluk” evresi, Fre-

ud'un verdiği isimle “Fallik Dönem” veya Piaget'nin daha geniş açıdan gösterdiği haliyle “İşlem Öncesi Dönem”, çocukların örgün eğitime başlamalarından hemen önceki döneme tekabül eder. Piaget'e göre “Somut İşlemler Dönemi” diye de adlandırılır.

6-11 yaş aralığında, yani Somut İşlem Dönemi'nde, çocuklar yalnızca somut kavramları içselleştirebilirler. Basit sorunlara basit çözümler getirebilirler, verilen komutları gayet iyi anlayıp gereken eylemi gerçekleştirebilirler. Yapamayacakları şey ise soyut kavramlar üzerine düşünmek ve eyleme geçmektir.

Bu dönemdeki bir çocuğa elmalarından, oyuncaklardan, arabalardan veya akla gelebilecek somut her şeyden bahsedilebilir; ama bu dönemde çocuk, tanrı, cennet ve cehennem, şeytan, cin gibi doğaüstü, soyut kavramları anlamlandıramaz. Ayrıca onu her an izleyen, yaptığı her şeyi bir kenara not eden; ancak kendisinin göremediği, duymadığı, dokunamadığı bir şey tarafından cezalandırılacağı düşüncesiyle, çocuk, eli kolu bağlanmış, suçlu, çaresiz ve korkmuş bir birey olarak büyüyecektir. Bu suçluluk duygusu, dış dünyayla sürekli olarak iletişim halinde olması gereken çocuğun içine kapank hale gelmesine sebep olacaktır. (Ki 11 yaşından sonra verilen din eğitimi, çocuğun eleştirel düşünmeyi öğrenme sürecine ket vuracağı için oldukça sakıncalıdır.)

Devlet eliyle verilen din eğitimi yoluyla “eğitimin dinselleşmesinin” ortaya çıkardığı zararlardan biri de, bilinçli olarak yaratılan yanlışların altında yatmaktadır. 1982 Anayasası ile örgün eğitimin içine giren “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi” dersi ile sanki ahlak, din sayesinde var olabilecek bir kavrammış gibi gösterilmiştir. Hâlbuki kısacık bir akıl yürütmeye bile çürütülebilecek olan bu önerme, günümüzde de bilinçli bir biçimde zihinlere yerleştirilen bir yanlışdan başka bir şey değildir.

Kobanê'de süren tarihi direniş, Ortadoğu'daki IŞİD saldırıları, ülke içinde de kaç-AK saray ve açık sınırlarının da altındaki asgari ücret derken onlarca yakıcı gündem arasında, bir anda gündemin üst sıralarını işgal eden bir konu oldu, "**bedelli askerlik**".

Egemenlerin ülkemizde TSK'yı bir savaş gücü olarak işlevselleştirmesinin yanı sıra, cinsiyetçi ve faşist devletin "Türk-Müslüman-Erkek" kimliği üretme alanı olarak kullanması, bedelli askerlik tartışmasında temel bir noktayken; konuya dair tartışmalarda akıldaki tutulması gereken diğer yan ise, özellikle ülke içerisinde AKP eliyle üretilen toplumsal kamplaşma ve Ortadoğu'da dinmeyen mezhepçi savaş ikliminde devletin ihtiyaç ve yönelimlerine göre halkı konumlandırmasının da bir aracı olduğu gerçekliğidir.

Bu gerçeklik, devletçe de aleni şekilde dillendirilmekte "28 yaş ve 18 bin TL" çerçevesi ile Başbakan Davutoğlu tarafından açıklanan bedelli askerlik uygulamasına dair yine Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun 2 Aralık tarihli grup toplantısında "*Buradan doğacak kaynak, teknoloji yoğun savunma anlayışına geçebilmek için savunma sanayi koluna aktarılacak. Yani bu imkân bütünüyle TSK'nın ihtiyaçlarına yönlendirilecek ve başka bir yerde kullanılmayacak*" şeklindeki sözleri ile deşifre olmaktadır.

Bedelli askerlik savaşın bir parçasıdır

AKP'nin "Yeni Türkiye"si de dâhil 90 yıllık TC faşizminin temel kurumlarından olan zorunlu askerlik uygulamasının para ile satılması tarihsel olarak ilk değildir. Aksine Osmanlı'dan günümüze süren devlet geleneğinin birçok yerinde bu uygulama gözlemlenmektedir.

Bilindiği üzere Osmanlı'da gayrimüslimlerin askere alınmaması sonucu bu "hizmet"in yerine vergilendirme bulunmaktadır. İslahat Fermanı'ndan sonra Osmanlı'da da "bedel-i askerî" adıyla Müslümanlar da bu haktan yararlandırılmışlar ve devamında da çeşitli uygulamalarla bedellendirme sürdürülmüştür. "Bedel-i askerî" uygulaması 7 Ağustos 1909'da İttihat ve Terakki tarafından kaldırılırken; faşist TC'ye evrilen devlet geleneğinin bu "bedellendirme" uygulamasını, değişik bir türev şeklinde gayrimüslim halka "amele taburları" biçiminde de dayattığı tarihte gözlemlenmektedir.

Faşizmin temel propaganda malzemelerinden olan "ordu-millet" he-yulası, burada toz bulutu gibi dağılırken halkın askerliğe ve haksız savaşa katılım pratiği ile ilgili olarak "Kurtuluş Savaşı" yıllarına bakılabilir. İstiklal Mahkemeleri'nde asker kaçağı olarak 60 bin insan yargılanmış, 40 bin insan cezalandırılmış ve 1054 kişi ise idam edilmiştir.

Görülmektedir ki devlet, halkı aktif savaş içerisinde konumlandıramadığı ya da bunu yeter düzeyde örgütleye-

Aynı Askerliğin "bedelli"si:

"Vatan Borcu"nun makbuzla tahsili...

mediği oranda savaşın ihtiyaçlarına göre kitleleri dizayn etmeye çalışmıştır. Geline aşamada bedelli uygulaması da bu minvalde gerçekleşen bir uygulama olup egemenlerce içeriği de aynı temelde doldurulmaktadır. Bu anlamda da askerlik meselesi birden çok boyut taşımaktadır.

İlk olarak askerlik, sadece bir aktif savaş gücü değil temelde bir **toplum örgütlenmesi** alanıdır. "İdeal yurttaş" kimliğinin üretilme alanlarından olan ve zorunlu askerlik uygulaması ile ilkökul sıralarından itibaren propaganda edilen "vatan borcu" TC'nin değişmez toplum üretme stratejilerindedir.

Diğer yandan ise üretilen askeri güç, devleti ayakta tutan temel haline gelmektedir. TC'nin emperyalist politikalar ve ülke içerisinde sergilediği faşist pratiklerde aktif gücünü, vurucu yumruğunu silahlı güçleri teşkil etmektedir. Bu anlamda TSK'nın Maraş, Çorum, Dersim, Zilan gibi katliamlardan tutalım da Hayata Dönüş gibi operasyonlara kadar her yerde "devletin bekası" tahsis eden güç olduğu ortaya konulmalıdır.

Ek olarak askerlik uygulaması ile birlikte halk, payı olmayan ve çıkarlarını temsil etmeyen savaşlarda taraf kılınmakta, konumlandırılmakta ve savaşın faturası emekçilere-ezilenlere kesilerek, onların da ödediği bedeller üzerinden politik saflaşmaya itilmesi üretilmektedir. Ülkemizde milliyetçi-faşist ideolojinin "rengini asker kanından alan" bayrakları ile birlikte üretilmesi bu propagandanın ürünüdür.

Toparlarsak eğer, üstteki veriler-

den çıkartılacak sonuç, bedelli askerlik uygulaması ile tüm bu içeriğin korunduğu yönündedir. Zira "18 bin TL ve 28 yaş" şeklinde çerçeve kazandırılan uygulama ile emekçi yığınlar, bu çerçeveye taraf kılınmakta; silah tutan değil ama lojistik ve ideolojik olarak "silah tutulmasını besleyen" bir pratiğe itilmektedir.

"Bedelli" askerlik

AKP'nin beslenmesidir

Üstte belirttiğimiz noktalar, zorunlu askerlik uygulamasının genel çerçevesine aittir. Bunun güncelde aldığı biçimin ise AKP'nin son süreçte yaşadığı politik sıkışıklığa cevap olduğu görülmesi, egemenlerin içeriği doldururken hem askerliğin genel hatlarını beslediği hem de kendi çıkarlarını ürettiğinin altı çizilmelidir.

Son süreçte AKP, bir yandan Ortadoğu'da emperyalist politikalara uyumsuzluk göstermekte ve "model ülke"den "başarısız ılımlı İslam projesi" imajına gerilemektedir. Ülke içerisinde ise Gezi'de yaşadığı tutuşma, Cemaat ile yaşadığı ayrışma ve devamında deşifre olan kaçAK-Saray da dâhil bir yığın yolsuzluk ile toplumsal huzursuzluğu ve ayrışmayı ciddi boyutlarda körüklemektedir. Tüm bunlara ek olarak IŞİD ile kurduğu bağlarla birlikte Ortadoğu'da ve Türkiye'de savaş iklimini üretmekte, bu anlamda kitlelerde de bir tedirginlik yaratmaktadır.

"Bedelli" uygulaması ile ise AKP'nin ekonomik gerilemesine cevap olunacağı, kendisine ve politikalarına dair oluşan kitlelerdeki tepkiyi hafifle-

teceği aşıkardır. 700 bin kişinin yararlanma hakkının olduğu "bedelli" uygulaması ile açığa çıkan ekonomik girdinin hükümete 12 milyar 600 milyon TL şeklinde dönmesi ise bunun göstergesidir.

Ek olarak AKP'nin anti-demokratik tutumlarından doğru dağılan imajını da bu temelde toparlamak istediği, küresel alanda Gezi İsyanı ve yolsuzluk pratiklerinden deşifre olan kimliğini düzeltme beklentisi duyduğu da görülmektedir.

Ne bir saniye ne bir lira!

Toparlarsak eğer, karşımıza getirilen "bedelli" uygulaması halkı savaşa taraf ederek başka biçimlerde de olsa hükümetin ve egemenlerin politikaları tahkim edilmek istenmektedir. Yapılacak olan şey, sadece bir ekonomik finansman ve orduya lojistik değil; para ile de olsa askerliktir, devlete ödenen "vatan borcunun" canla değil makbuzla tahsilidir.

Bu anlamda tavır belirlerken parametre olarak alınması gereken nokta da burasıdır. Devrimciler açısından haklı savaşın büyütülmesi ve haksız savaşlara kitlelerin taraf edilmemesi için çalışılması esastır. İncelenmiş şekilde de olsa bu "kitleleri taraf kılma" halinin üretilmesine karşı olmak ve "bedelli" şekilde ödetilmek istenen "vatan borcu"nu kitlelere deşifre etmek, bu anlamda temel bir gerekliliktir.

Zira bedelli askerlik; 9 tane kaç-AK Saray, hükümetin dış borç açığının büyük bir kısmı demektir. Bedelli askerlik yüzlerce savaş uçağı, TSK'nın halkın üstüne yağdıracığı bombalar, binlerce silah anlamına gelmektedir. Askerliğe "bedel" ödeyerek üretilecek olan resim Roboski'de görülmüştür, Kobanê'de izlenmektedir. TC'nin haksız savaşına ne bir saniye, ne bir lira!

Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'in Milan Uluslararası Konferansına Mesajı -2-

Şehirde ve kırdaki önderlik ve kadrolarımıza zarar veren düşman, şimdi de ormanlık bölgelerde önderliğimizi hedeflemektedir. Bu amaçla 500 bin merkezi ve eyalet askerini bu savaş bölgelerinde konumlandırdı ve bu sayıyı daha da artırmayı planlamaktadır. Bunun için İHA'ları (İnsansız Hava Aracı) devreye sokmuştur. Hava Kuvvetleri de destek görevi görmektedir ve Ordu da hazırlanmaktadır.

Bu saldırılarla karşı karşıya kalan HKGO, savaşta zengin deneyimler elde etti ve düşmanın "kuşatma ve arama" hareketlerini, bir seferde 10 bin kişilik gücünü harekete geçirerek kırdı. Halkın tam desteği ve örnek inisiyatifleriyle HKGO, düşmanın kuşatmasını yarmak ve önderliği yakalama planlarını başarıyla ortadan kaldırmak için saatlerce, hatta üç gün süren, çatışmalara girmiştir(...)

Bu abluka, tarama ve saldırılar saflarımızın büyük çoğunluğunu çelikleştirirken, aramızda gizlenmiş olan çürümüş unsurları da açığa çıkarttı. Halk Savaşının koşullarımıza uymadığını iddia eden tasfiyeciler, umutsuzca bozgunculuklarını gizlemeye çalışarak çeşitli bahanelerle kaçan korkaklar, halkı düşmana üç kuruşatan hainler... Kitleler içinden de düşmanın vahşi saldırıları altında "teslim" olanlar oldu. Sürekli ve ağır saldırılar köylerde parti yapısına ve buna bağlı olarak da DHK ve kitle örgütlerine büyük zarar verdi. Kitlelerin bir bölümü pasifleşti.

2013'ün ilk çeyreğinde, karşı karşıya olduğumuz durumu değerlendiren Merkez Komite, subjektif koşulların zayıflığının inişli çıkışlı olduğuna dikkat çekti. Ülke çapındaki hareketimizin çok zor koşullarla yüzyüze olduğunu ifade etti. Bu durumun yaşanmasının nedenleri hem objektif hem de subjektiftir. Emperyalistlerin tam destek ve rehberliğindeki Hindistan yönetici sınıfları, gelişen hareketimizi bastırmak için ülke çapında çok yönlü, görülmemiş büyüklükte stratejik bir saldırı başlatmışlardır. Üstün güçlerin karşısında geri çekilirken kayıplar verdik ve bazı alanları geçici olarak kaybettik.

Subjektif olan diğer nedenler de, devrimci savaşın değişen koşullarının gereksinimlerine dair, halka ve HKGO'ya önderlikte yaptığımız hatalar, kendi içimizdeki proleter olmayan eğilimlerin kalıntılarının devam etmesi ve ciddi kayıpları engellemekteki başarısızlığımızdır. MK, bu durumun ortadan kaldırılması için temel taktikler belirledi. MK, partinin mevcut zor koşulların üstesinden gelebilme kapasitesine ulaşması amacıyla tüm partiyi MLM, politik ve askeri çizgi, temel politikalar, taktikler, çalışma tarzı, HKGO'nun savaş tarzı konularında eğiterek, pratikten ders çıkartarak, hatalarını eksiklerini düzelterek ve böylece partiyi, HKGO'yu ve kitle temelini sağlamlaştırarak ve hareketi geliştirmeye hazırlayarak partiyi Bolşevikleştirme çağrısı yaptı.

Koşullar ne olursa olsun, bunlarla baş edebilmek için muazzam bir silahımız var. Bu MLM ideolojisidir. MLM'yi derinlemesine kavramak ve bu silaha daha da sağlam sarılmak partiyi Bolşevikleştirmenin düğüm noktasıdır. Bu kampanya devam etmektedir ve parti ve

önderlik ettiği tüm güçleri düşmanın saldırılarını yenilgiye uğratma kapasitesini geliştirme mücadelesi vermektedir.

Son 15 ay içinde, düşmanın yoğun saldırısı altında hareketimizi ve önderliğimizi koruma çabasını vermekteyiz. Mevcut süreçte, HKGO halkın desteğiyle taktik saldırılar ve silahlı eylemler düzenlemektedir, düşman güçlerini ortadan kaldırarak, silah ve mühimmatlarına el koymaktadır. HKGO'nun önderliğindeki binlerce halk milisi, yol inşa donanımlarını, araçlarını, misafirhanelerini ve hükümetin ve büyük inşaat ve maden şirketlerinin bürolarını imha ettiler. Bolşevikleştirme kampanyası boyunca, bazı alanlarda olumlu deneyimler elde ettik ve bunları yeni bazı stratejik alanlara genişlettik. Şimdi, daha önce geri çekilmek zorunda kaldığımız bölgelerin bazılarında hareketi yeniden canlandırmaya uğraşyoruz. Gerilediğimiz bölgelerde parti Bolşevik ruhla koşullarla yüzleşmeye çalışıyor. Ağır eksiklik ve kayıplarla yüzleşerek Karnataka-Keralam-Tamilnadu sınırındaki Sahyadri'de yeni bir savaş cephesi açıyoruz.

Merkezi ve eyalet hükümetlerinin uygulmakta olduğu yönetici sınıfların çıkarlarına hizmet eden emperyalizm yanlısı politikalara karşı hem açık hem de gizli biçimlerde geniş kitleleri harekete geçirme çabaları sürmektedir. Binlerce insan yürüyüşler düzenledi ve merkezi ve eyalet güçlerinin çekilmesi talebiyle öfkelerini açığa vurdular. Sahte çatışmaları, kitle katliamlarını, keyfi tutuklamaları ve kadınlar üzerindeki gaddar saldırıları, köylere saldırıları, halkın geçim araçlarını yağmalamaları ve yıkıma uğratılmasını protesto etti ve politik tutsakların serbest bırakılmasını istedi.

DHK tarafından kitleler seferber edilerek devrimci toprak reformu ve halkın sosyal refah programları yaşama geçirildi ve HKGO da bu programlara katıldı. Salwa Judum saldırılarının esas sorumlularından halkın nefret ettiği Mahendra Karma'nın yakalanarak infaz edilmesi büyük bir kazanım oldu. Partinin çağrısıyla Dandakaranya'nın kırsal bölgelerinde halk Chattisgarh eyalet kongre ve parlamento seçimlerini boykot etti, yine Bihar, Jharkand, Odisha ve Andhra-Odisha Sınırı'nda halk takviye edilmiş devlet güçlerine ve onların vahşi baskılarına direnerek parlamento seçimlerini başarılı bir şekilde boykot etti. Adivasi halkının maden işletilmesine ve zorunlu göçe karşı mücadelesinin sürdüğü bölgelerde halkın çoğunluğu, Loksabha seçimlerini boykot etti ve bu yıkıcı projelere karşı protestolarını gerçekleştirdiler.

Boykot kampanyasının bir parçası olarak HKGO güçleri Orta ve Doğu Hindistan savaş bölgesinin büyük bir bölümünde halkı oy vermeye zorlayan düşman güçlerine taktik karşı-saldırı gerçekleştirdi. Düşmanın "temiz"lendiğini ve kontrolüne aldığını iddia ettiği bölgelerde eylemler gerçekleştirildi. 2014'ün ilk beş ayında, seçim sürecinde, gerçekleştirilen 31 saldırıda 63 düşman gücü ortadan kaldırıldı, 122'si yaralandı; bu saldırılarda bir HKGO savaşçısı şehit düştü. 36 silah ve 3366 mermi ele geçirildi. Bu

eylemlerin düşmanın ülke çapında gerçekleştirdiği özel "kuşatma ve arama" kampanyası döneminde gerçekleştirilmesi dikkat çekicidir. Çeşitli gerilla bölgelerinde HKGO'nun yaptığı eylemler sonucunda düşman güçleri birçok bölgeden geri çekilmek zorunda kaldı ve umdukları gibi bizim için hayati önemdeki bölgelerde konuşlanamadıkları bir duruma düştüler. Destek güçlerinin olmayışından kaynaklı düşman, bu kampanyalarını Bi-japur (DK) ve ülkenin bazı bölgeleri hariç tüm bölgelerde gerçekleştiremediler(...)

Son 15 aylık süreçte en önemli kazanım HKP(Maoist) ile HKP(ML) Naxalbari'nin birleşmesi oldu. Bu ülkemizde gerçek devrimcilerin birliğinin gerçekleştirilmesi çabasında yeni bir dönüm noktası oldu. Birlik, (deklarasyonunda da işaret edildiği gibi) partimizin Hindistan devriminin öncüsü rolünü daha iyi yerine getirebilme kapasitesini yükseltmiştir. Düşmanın yoğunlaşan saldırıları altında Maoistlerin birliği tüm partiyi, HKGO'yu ve devrimci kitleleri cesaretlendirdi. Bu birlik, uluslararası alanda da coşkuyla karşılandı.

Karşı karşıya olduğumuz süreç hala çok zor. Ancak sağlam bir şekilde duruyor, tüm bunları cesaretle karşılıyor ve üstesinden gelmek için ilerliyoruz. Söylemeye gerek yok ki, sizin gösterdiğiniz dayanışmanın, bu görevi yerine getirirken bize çok büyük yardımı oldu. Sizlerin, Yeşil Av Operasyonuna son vermek üzere kampanyaya ihtiyaç olduğu konusunda bizimle aynı fikirde olduğunuzu görmekten mutluyuz. Hindistan'daki halk savaşını destekleyen bu kampanya ve dayanışma hareketi, birbirimizi tamamlamakta. Ülke çapında çok yönlü karşı-devrimci saldırıyı bozguna uğratmak önümüzdeki acil görevdir.

Her devrim, engebeli bir şekilde ilerler. Bu tarihin yasıdır. Zor zamanlarda ideolojik düzeyimizi yükseltmeli, politikaları buna göre belirlemeli, devrim mesajını kitleler içinde daha güçlü ve geniş çapta vermeli, uzun süreli halk savaşını yaratıcı bir şekilde uygulamalı, taktiklerimizi geliştirmeli, politik, askeri, örgütsel, propaganda, eğitim, kültür, üretim, teknik ve diğer görevlerde "kızıl ve uzman" olmalı, azimli, adanmış ve kendimizi feda etmeye hazır olmalıyız. Ancak bu şekilde bu koşullardan daha birleşmiş, daha disiplinli, cüretli, güçlü, dayanıklı ve dinamik bir şekilde çıkabiliriz. Sınıfımızın büyük devrimlerinden ve büyük ustalarımızdan öğrendiğimiz şey budur. Onlar bize aynı zamanda devrimci savaşın her döneminde kitlelerle bağımızı daha derin ve daha üst düzeyde geliştirmemiz gerektiğini öğretiler. Her kritik dönemde, sadece kendimizin değil, eşzamanlı olarak kitlelerin politikleştirilmesi görevi kendini yeniden ortaya çıkarır. Kitlelerin devrimci enerji ve inisiyatifini her zamankinden daha fazla öne çıkarma görevini azimli bir şekilde yerine getirmeye çalışıyoruz.

Bu, son 10 yılın ardından Hindistan'daki halk savaşının, başarı ve başarısızlıklarının muhasebesinin özeti. Bu, dünya sosyalist devriminin geliştirilmesi-

ne katkı sunmanın esas yoludur."

HKP(M)'in mesajı son on yılda dünyada yaşanan gelişmeler, "küreselleşme karşıtı" eylemlerden, ABD öncülüğünde emperyalizmin Afganistan'la başlayan işgal saldırıları, dünya halklarının mücadeleleri ile devam etmekte. Bu gelişmelerin, devrimin yeni ve güçlü bir dalgasının potansiyelini taşıdığına dikkat çekilmekte, ancak diğer yandan uluslararası komünist harekette Nepal'de yaşanan gelişmelere atfıla revizyonizmin blokajıyla karşılaşıldığı ifade edilmekte:

"Nepal'de NKP(Maoist) önderliği – özellikle Prachanda-Bhattarai kliği- tarafından halk savaşına ihanet edilmesi uluslararası komünist harekete en büyük zararı vermiştir.(...) Diğer taraftan MLM'nin bayrağını indirmeye yönelik tasfiyeciler, bugün içi boş Avakianizm iddiasıyla ortaya çıktığını görmekteyiz. Bunlar bir zamanlar UKH'nın saflarında onurlu yer edinen kimi Maoist partileri tahrip etti. Bu her iki sapmaya karşı Maoistlerin mücadelesi hala sürmektedir. Çabalar Maoist partileri güçlendirmek ve yenilerinin kurulması üzerinedir. Dünya proleter devriminin subjektif güçlerinde ciddi bir düşüş mevcuttur, ancak bu devletin saldırıları sonucu değil, kendi içimizde düşmanın ortaya çıkmasının sonucudur.

Şu çelişkiyi görmekteyiz; objektif koşulların potansiyel ve Maoist güçlerin subjektif kapasitesi arasında çok büyük bir boşluk bulunmaktadır. Bu yüzleşmemiz gereken bir durumdur. Tüm çabamız bunun üstesinden gelmeye yönelmelidir. Günümüzün, dünyanın tüm ezilen ve sömürülenlerinin en derin ihtiyacı budur. Mao'nun söylediği gibi; "Günü yakalamalıyız, zamanı yakalamalıyız". Partimiz, dünya çapında geniş bir anti-emperyalist cephe inşa etme perspektifiyle anti-emperyalist, demokratik ve devrimci güçlerin mümkün olan en geniş çerçevede seferber edilmesi gerektiğine inanmaktadır. Dünya çapında güçlendirilen komünist güçlerin birliği Hindistan Devrimi için de daha güçlü bir destek olmanın yolunu açacaktır.

Mevcut koşullarda, dünyadaki objektif potansiyel, tek tek partilerin subjektif kapasitelerinin çok üstündedir. Bu partilerin ortak çabasıyla komünizm amacının büyük bir alan kazanmasını sağlayabilecek birçok şey yapılabilir. Son yıllarda ortak 1 Mayıs açıklamaları, önemli gelişmeler üzerine seminerler, Maoist partilerin uluslararası örgütlenme deneyimlerini aktaran konferanslar, yeni-revizyonizme karşı mücadelenin güçlendirilmesi, tıpkı bu konferansı örgütleyen Uluslararası Destek Komitesi gibi ortak forumlar ve başlatılan dayanışma eylemleri gibi kolektif eylem biçimleri gerçekleştirilmiştir. Bu çabaları coşkuyla karşılıyor ve destekliyoruz. Şimdi bu eylemlerden doğan daha yakın bağları daha da yakınlaştırma olasılıklarını açığa çıkarmalı ve ideolojik, politik konular üzerinde fikir birliğimizi geliştirmeliyiz. (...)

**Hindistan Komünist Partisi
(Maoist) Merkez Komite
(Bitti)**

Yayın yasağı protestoları

İstanbul: Bakanlık genelgesi ile hapishanelerde tutsaklara ulaşımı yasaklanan yayınların mücadelesi devam ediyor.

Özgür Gelecek Gazetesi'nin de aralarında olduğu özgür basın çalışanları, **1 Aralık** günü Galatasaray Postanesi önünde bir araya gelerek "**Gazeteni, Fanzinini, Bültenini Yolla**" şiarıyla bir eylem gerçekleştirdi.

Saat 13.30'da Postane önünde bir araya gelen basın emekçileri adına açıklamayı **Semiha Şahin** yaptı. Açıklamanın ardından, sürecin devam edeceğini vurgulayan özgür basın emekçileri, daha sonra yayınlarını postalamak üzere Galatasaray Postanesi'ne geçti.

5 Aralık günü ise, Bakırköy Kadın Hapishanesi önünde bir basın açıklaması ile bu keyfi uygulamaya protesto edildi.

İHD ve Gelecek Gazetesi'nin de katılarak destek verdiği eylemde kitle adına basın açıklamasını **Sevil Doğan** yaptı. Doğan açıklamada, bu yasaklarla tecrit ve tretmanın yoğunlaştırılmasının amaçlandığını belirtirken, sözlerine şöyle devam etti: "*Ancak bu saldırıyı sadece bununla sınırlandırmamak gerekir. Gezi İsyanı'yla başlayıp, yolsuzluk protestoları, Berkin'imizin yaşamını yitirmesi, Soma katliamı, Kobane Serhildanı derken yükselen toplumsal muhalefete set olmak için kapsamlı bir 'iç güvenlik paketi' hazırlayan devletin 'güvenliği' sağlamak için ilk olarak hapishanelerden başlaması ilk kez yaşanan bir durum değildir.*"

Sincan'da tutsaklardan yayın yasağı protestosu

Ankara: Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde **TKP/ML, MLKP, MKP** dava tutsakları, Adalet Bakanlığı Ceza Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü'nün süreli yayınları para ile satın alması dayatmasını protesto etti.

26-27-28 Kasım tarihlerinde 3 gün süre ile kapı döven ve "**Devrimci basın engellenemez**", "Keyfi uygulamalara, hak gasplarına hayır", "**Kahrolsun faşizm, yaşasın örgütlü mücadelemiz**" ile "Devrimci irade teslim al-

Yasak kaldırılana kadar mücadele edeceğiz!

Bizler bugünlerde tüm varlığımızla Kobane'de, Şengal'de, Filistin'de, Ermenek'te, Yalvaç'ta ve zulmün karşısına direnişle çıkan her yerdeyiz. Zindanlarda olmamıza rağmen dışarıdaki mücadeleye yüreğimizle, bilincimizle bir şekilde katılabilmemiz; bizlere ulaşan kitaplar, dergiler, gazeteler sayesinde. Ama bugünlerde devrimci basının bizlere ulaşmasını engellemeye yönelik yeni bir saldırıyla karşı karşıyayız.

Hapishanelerde kitap, dergi, gazetelerin tutsaklara verilmemesi tecrit-tretman uygulamalarının en önemli ayaklarından. Tecrit uzmanları bilir ki hücrelerde devrimci tutsağı örgütlü yaşama, politik bilinçle buluşturan, bu bilinci geliştiren en temel şey araştırma-inceleme çalışmaları ve yazı faaliyetleridir. Bu yüzden de her fırsatta bunlara dönük saldırılar yaşanır.

Hapishanelerde hak kazanma mücadeleleri bu yüzden Sisipho'sun dağın tepesine her çıkarttığında geri yuvarlanan kayası misali yürür. Kazanımlar geçici, direniş ise bâkidir. Tüm bunlar faşist sistemin karakterine gayet uygundur. Ama devrimci tutsaklar da en az Sisipho kadar inatçıdırlar. Her hak gaspını bir şekilde geri püskürtürler. Zindanlar yıkılana kadar da bunun böyle olması kaçınılmazdır. Bu döngü aşlında tecrit tretman sisteminin iflasının ilanıdır.

Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü, ilgili emri ile tutsakların gazete ve dergileri para ile satın alması şartını getirdi. Kanuni dayanak ise Ceza İnfaz Kanunu

(CİK)'nin 62. maddesinin 1. bendidir. 2005'te yürürlüğe giren CİK tecrit içinde tecrit, ceza içinde ceza sistemine yasal dayanak teşkil etmesi ile meşhurdur. CİK'e dayanılarak yapılan saldırılar devletin mahkemeleştirince de temize çıkartılır. CİK 62/1'de tüm gayri meşruluğuna rağmen özünde, devrimci basının hapishanelere girmesinin engellenmesi amacını taşıyor.

Hiçbir geliri olmayan tutsakların parayla dergi, gazete almalarını dayatmak nasıl açıklanabilir ki!

"Aciz durumdalar!"

Bu onların çözümsüzlüğünün bir kanıtıdır. Hapishane idarelerine gönderilen yazıda bu minvalde ibareler yer almaktadır; siyasi tutsakların devrimci basın vasıtası ile dışarıdan haber aldıkları, bu şekilde örgütlerle iletişimlerini sürdürdükleri, bu iletişimden dolayı da örgütlerden kopmalarda azalma gözlemlendiği ifade ediliyor.

Mimari yapıdaki yüksek izolasyona, ömür boyu verilen hapis "ceza"larına, tecrit içinde tecrit uygulamalarına, tutsakların devrimci bilincini karartıp iradelerini parçalamak için uğraşan psikolog kadrolarına, tedavi haklarının engellenmesine, disiplin "ceza"ları ile infaz yakmalara, hücrelerin içine kadar sokulmak istenen kameralara, uzman işkenceci kadrolarına rağmen devrimci irade karşısında bir kez daha aciz durumdalar. Bunlar yetmediği için bizleri bu kez de ekonomik olarak zorlamaya kalkışıyorlar.

Bizim dışarıdan haber alma kaynaklarımızın en başında gazetelerimiz, dergilerimiz geliyor. Düzenli olarak takip ettiğimiz devrimci basın dışında birçok gazete ve dergi de var. Bu yayınların tamamı bizlere bağış ve protokol olarak geliyor. Eğer parayla alma dayatmasını kaldıramazsak bu yayınların büyük bir kısmını takip etmemiz mümkün olmayacak. Hatta parayla takip etmeye kalkışsak bile bazı yayınlara

namaz" sloganları atan tutsaklar, ayrıca açık görüş haftasında da ziyarete gidip ve dönüşte koridorlarda slogan atarak bu dayatmaları protesto etti. Tutsaklar gönderdikleri mektupta, yayınları engellenen bu saldırıya karşı eylemlerine devam edeceklerini duyurdular.

yine de ulaşamayabiliriz. Büyük dağıtım şirketlerinin yüksek ücretlerinden dolayı devrimci yayınevleri dağıtım şirketleriyle çalışmıyor.

Kısacası biz devrimci tutsaklar, devrimci basının hapishanelere girmesini engellemeye yönelik bu ambargoyu aşacağız. Diğer bir ifadeyle dün olduğu gibi bugün de kesintisiz direnişimizi sürdüreceğiz. Ankara Kadın Kapalı Hapishanesi'nin açıldığı 2006 yılından bu yana kitap ve süreli yayın engellemeleri ile karşı karşıya kalıyoruz. Hapishane ilk açıldığında hücrelere sadece 5 tane kitap alabiliyorduk. Kitap iade etmeksizin başka kitaplar verilmiyordu. Yanımızda bulunan gazete ve dergiler biraz fazla görüldüğünde zorla geri alınıyordu. Bu engellerin kaldırılması 5-6 yıllık mücadelemizle mümkün oldu. Şimdi hücrelere sınırsız sayıda kitap ve dergi alabiliyoruz. Bugünlerde yine yanımızda bulunan "fazla" kitapları (kitabın fazlası ne demek oluyorsa!?) da almayı denediler. Şimdilik bunu engelledik. Daha büyük saldırılarla da gelecektir ve biz kitaplarımızı vermeyeceğiz. **Çünkü onlar bizim ekmeğimiz, suyumuz, ışığımız!**

"Yayınlar can damarımız"

Araştırma-inceleme çalışmalarımız, kitaplarımız, dergilerimiz zindanlarda bile tek olmamamızı sağlayan en önemli araçlar. Örgütlü politik yaşamımızın can damarları. Kendimizi dışarıdaki kavganın içinde var edebilmeyi onlar sayesinde başarabiliyoruz. Tam da dedikleri gibi, devrimci basın bizi besliyor. (...)

Devletin dışarıda içeride devrimci iradeye yönelik saldırılarının hepsi aynı amacı taşıyor. Kendi sonunu geciktirmek için verdiği bu uğraş bu kez de boşa çıkartacağız. Devrimci iradenin teslim alınamayacağını ve devrimci basının engellenemeyeceğini bir kez daha göstereceğiz. Sizlerin de her zaman olduğu gibi bizlerin dışarıdaki sesi olacağınızı biliyoruz.

(Sincan Kadın Hapishanesi'nden Tutsak Partizanlar)

Yeni yayın yasağını duydunuz mu?

Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü'nün imzasıyla hapishanelere gönderilen 10 Kasım 2014 tarihli yazı, yayınevlerinin ve dostlarımızın, ailelerimizin gönderdiği edebiyat-kadın-sanat-siyaset-kültür-bilim vd. içerikli dergilerin, gazetelerin biz tutsaklara verilmesini YASAKlıyor!

Dış dünyayla olan iletişimimiz Roboski katliamını saatler sonra bakanlık bilgileri ile haberleştiren, Gezi isyanını günlerce görmeyen, muhalif her gelişme

karşısında kör-sağır-dilsiz olan, sayısı ve hangilerinin verileceği idare tarafından belirlenen birkaç televizyon kanalıyla ve ücret ödeyerek aldığımız birkaç gazete ile sınırlandırılmak isteniyor.

Yayın dağıtım şirketlerinin tekeli yapısı nedeniyle elden dağıtılmak zorunda olan her çeşit dergi ve gazeteye ulaşmamız **ENGELLENİYOR!** Dayanışma amacı ile yayınevlerinin bizlere ücretsiz gönderdiği yayınlar bize ödeme yapma koşulu getirilerek verilmiyor. Bakanlık, her şeyiyle yasal olan ve hakkımız olan bu dayanışmanın önüne geçmeye çalışıyor. Tüm yayınevlerini

tekeli dağıtım şirketlerine mahkûm etmeye çalışıyorlar. Dar gelirli ailelerimizin kendi ihtiyaçlarından kısarak zorunlu ihtiyaçlarımız için gönderdikleri paraya göz **DİKİYORLAR!**

Sudan elektriğe yiyeceğe kadar hemen hemen tüm ihtiyaçlarımız kendilerinin belirlediği fahi fiyatlarla satılmaktadır. Hapishaneler ticarethaneye dönüştürülmüş durumdadır. Yeni yayın yasağı uygulaması ile bunu bir üst aşamaya ulaştırmışlardır. Dış dünya ile iletişimimiz için de **PARA İSTENİYOR!** Tutsaklara yönelik bu uygulamanın çıkarılacak olan güvenlik yasasından

bağımsız olmadığı ve muhalif her kesimi bastırma politikasının bir parçası olduğu açıktır.

Bu uygulamayı hiçbir şekilde kabul etmeyeceğimizi açıklıyoruz. İletişiminizi sağladığımız, bilgi edindiğiniz internetin, gazetenin ve dergilerin, kendini her şeyin üstünde gören bir irade tarafından size vermediğini, ulaşımınızın engellendiğini düşünün bir an... Bizi anlayacağınıza ve bu hak gaspına karşı dışarıdaki sesimiz olacağımıza inanıyoruz.

Bakırköy Kadın Kapalı Hapishaneden Hiyam Yolcu

Gericiliğe, şovenizme, haksız savaflara sınırsız direniş!

3 yılı aşkın bir süredir yanı başımızda, Suriye'de kanlı bir iç savaş gerçekleşiyor. Ortadoğu halklarının, zalim diktatörlere karşı başlattığı haklı isyanlar, emperyalistler ve onların yerli işbirlikçileri tarafından eli kanlı örgütler aracılığıyla manipüle edilerek yolundan saptırıldı. Bu taşeron örgütlerin (El Nusra, IŞİD vb.) eliyle gerçekleştirilen katliamlarda binlerce kişi vahşice katledildi. Kadınlara tecavüz edildi, pazarlarda köle gibi satıldı. Ortadoğu vahşi katliamlarla kana bulandı. Ortadoğu, emperyalistler tarafından gericiliğin karanlık ağlarıyla kuşatılmaya çalışıyor. Ortadoğu halkları, emperyalist ve onlarla işbirliği halindeki devletler ile gericiler örgütlerin haksız savaşları ile yüz yüze kaldı. Fakat tüm bu vahşet görüntülerinin arasında Ortadoğu halklarına ışık olacak bir direniş, **Kobanê Direnişi** gerçekleşti.

IŞİD'in tüm saldırılarına rağmen Kobanê halkı; kadını, erkeğiyle tarihi bir direniş gerçekleştiriyor. Rojava'da bunlar olurken, Türkiye Kürdistanı'nda da Kürt halkı IŞİD'i besleyip büyüten, TIR'larla silah gönderen TC devletine karşı sokaklara döküldü. Gerçekleşen serhildanda onlarca kişi devlet ve onun taşeronu Hizbullah tarafından vahşice katledildi. TC, Kobanê'de gelişen direnişin; coğrafyamızda başta Kürt halkı olmak üzere işçi ve emekçilere umut taşımasını, çeşitli milliyet ve inançlardan yığınların ortak düşmana karşı mücadelesini kösteklemek adına şovenizm silahına sarıldı.

Ortadoğu bunları yaşarken, ülkemiz topraklarında egemenlerin günümüz temsilcisi AKP hükümeti tarafından, eğitim sisteminin gericileştirilmesi için adımlar atıldı. 4+4+4, TEOG vb. gibi adımlarla lise gençlik, devletin baskısı altına alınmaya çalışıldı; özellikle Alevi inancından emekçiler olmak üzere bütün azınlık inançlara vahşice bir saldırı gerçekleşti.

Geleceğimize sahip çıkacağız!

AKP'nin kendi kindar neslini yaratma amacıyla gerçekleştirdiği bu politikalar, üniversitelerde karşılığını sivil faşist saldırılarda buldu. Çeşitli üniversitelerde kimi zaman kendini IŞİD, kimi zamanda faşist milliyetçilikte ifadesini bulan bu saldırılar, AKP'nin hayalinde olan kindar neslin yaratılması içindir. Yapılan bu saldırılara paralel; devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler okul idareleri tarafından soruşturmalara/okuldan uzaklaştırmalara maruz kalmıştır. Egemenlerin tüm bu saldırıları, üniversitelerde yaşama geçirmeye çalıştıkları Bologna Projesi'nin önündeki engelleri, eğitimin piyasaya daha fazla açılmasına karşı durabilecek güçleri etkisiz hale getirmek içindir.

AKP'nin halk düşmanlığı sadece bununla da sınırlı kalmamış, neo-libe-

9. Konferansımızda Buluşalım!

ral politikalar ekseninde yarattığı taşeron sistemiyle son bir yıl içerisinde başta Soma, Torunlar ve Ermenek olmak üzere ülkenin çeşitli yerlerinde işçi katliamlarına imza atmıştır. "Kader", "Bu işin fitratında var" denilerek gerçekleştirilen bu katliamlar, işçi sınıfı ve emekçilerin alnyazısı olarak sunulmaya çalışıldı. Emekçilerin, ülkenin hemen her yerinde katliamlara dur demek için gerçekleştirdiği eylemler, devletin kolluk güçleri tarafından vahşice saldırılar ile bastırılmaya çalışıldı.

AKP'nin halk gençliğini, baskı altına alma çalışmalarını kendini kadın cinayetleriyle de gün yüzüne çıkardı. Genç kadınların binlerce yıldır erkek egemen sistem tarafından ezilmişliğini "garanti altına" almak adına başta Cumhurbaşkanı Erdoğan olmak üzere bütün devlet yetkilileri her fırsatta kadın düşmanlığını gün yüzüne vurdu.

"Cennetin anaların ayakları altında olması"yla övünen devlet yetkilileri, saldırılarını kadının kahkaha atmasına dahi karışacak raddeye çıkardılar. Kadın-erkek eşitliğinin olmadığını bunu da kadının fitratına bağlayarak açıklayan Erdoğan, aslında kadın cinayetlerindeki artışın gerçek nedenini de göstermektedir.

Direnişi büyütme için 9. Konferansa!

Gezi İsyanı'yla başlayan süreç, sadece kitlelerin politikleşmesiyle sonuçlanmadı. Gezi İsyanı bize gösterdi ki, halk gençliğinin kendini ifade etmeye, örgütlenmeye dünden daha fazla ihtiyacı vardır. 8. Konferansımızdan bu yana 17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet eylemleri, Berkin Elvan'ın şehit düşmesi, Mart-Mayıs ayları ve yaz boyunca özellikle de T. Kürdistanı; toplumsal muhalefetin bunun içinde de halk gençliğinin önemli bir dinamik olarak sokağa çıktığı, ciddi bir hareketlilik yaşadığı günlere ev sahipliği yaptı. Gençlik kendini daha fazla ifade edebileceği, bir örgütlenmeye ihtiyaç duyduğunu; direniş, eylem ve çatışmaların en önünde yer alarak pratikte de ortaya koydu. Örgütlenmek, bir ihtiyacın ürünüyse, bu ihtiyaca karşılık gereken örgüt yaratmanın devrimcilerin görevi olduğunu vurgulamak gereksiz olur.

Biz de Yeni Demokrat Gençlik olarak geride bıraktığımız bir yılı, halk gençliğinin bu ihtiyacını karşılayacak bir örgüt tipi yaratmak; güncel gelişmeler karşısında daha hareketli, daha demokratik işleyen, daha militan bir örgüt haline getirmek adına yoğun bir çaba ve emek harcadık.

Sistemin ortaya çıkarmadığı gençliğin yeteneğini ortaya çıkarmak için, her YDG'liye alan açmak için, alanlarda komisyonlar kurduk, komisyonları denetlemek için yürütmeler oluşturarak, örgüt inşası konusunda önemli adımlar attık.

"Gericiliğe, Şovenizme, Haksız Savaşlara Sınırsız Direniş" şiarıyla 9. Konferansımızı 20-21 Aralık tarihlerinde İstanbul'da Su Gösteri Merkezi'nde gerçekleştireceğiz. Konferansımızı Arın Mirxan, Suphi Nejat Ağırnaslı ve Kader Ortakaya şahsında tüm Kobanê şehitlerine ithaf ediyoruz.

Gençliğin en önemli özelliklerinden olan gelişmeler karşısında hızlı bir şekilde harekete geçme kabiliyetinin Yeni Demokrat Gençlik'te vücut bulması adına tartışmalar yürütüp, adım attık. Suruç'a ekipler halinde giderek Kobanê direnişinin bir parçası olmaya çalıştık. Çeşitli başlıklarda kolektif tartışmalar yürütüp kampanyalar gerçekleştirdik. Liseli ve üniversiteli gençliğin geleceksizleştirmeye karşı mücadelesinden, genç kadınların ataerkiye yönelik öfkesi ve isyanından, Kürt halk gençliğinin imha/inkâr ve asimilasyona karşı sınırsız direnişinden öğrenmeye, bir parçası olamaya, değişmeye ve değiştirmeye çalıştık.

YDG olarak şimdi bir yıllık pratiğimizi masaya yatırmamız; eksiklerimizi, olumluluk ve olumsuzluklarımızı, bilimsel bir analiz süzgecinden geçirmenin zamanı. Daha ileriye, daha güçlü adımlar atmak adına, bir yıllık pratiğimizin açığa çıkardığı deneyimlerden, gelecek adına dersler çıkarmak için 9. Konferansımıza yürüyoruz.

"**Gericiliğe, Şovenizme, Haksız Savaşlara Sınırsız Direniş**" şiarıyla 9. Konferansımızı 20-21 Aralık tarihlerinde İstanbul'da Su Gösteri Merkezi'nde gerçekleştireceğiz. Bir yıllık politikalarımızı tartışacağımız konferansımızı Arın Mirxan, Suphi Nejat Ağırnaslı ve Kader Ortakaya şahsında bütün Kobanê şehitlerine ithaf ediyoruz.

Tüm halk gençliğini 9. konferansımıza davet ediyoruz.

Gündemler:

- * Geçmiş Süreç (Kitle Çalışması, Refleks Kabiliyetimiz, Demokrasinin Kavramı)
- * Cinayet, taciz, tecavüzle baskı altına altında tutulmaya çalışılan kadınlar:
- Genç Kadın Çalışmalarımız ve Yönelimimiz
- * 4+4+4 ve TEOG Kısacasında Lise Gençliği;
- Lise Çalışmalarımız ve Yönelimimiz
- * Politik Gündem: Ortadoğu'nun "Yeni Düzeni":
- Gericiliğe, Katliama, Şovenizme Sınırsız Direniş!
- Ortadoğu, Emperyalist Kapışmanın Merkezinde
- AKP'nin Dış Politikası
- Rojava Direnişi, Görevlerimiz
- * Önümüzdeki Süreç, Yönelimimiz

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

Enternasyonal direniş: PIRSÛS

Pirsûs: Kobanê'de savaş sürerken dünyanın birçok yerinden gelen yüzlerce kişi de sınır hattında ve Pirsûs merkezde oluşturulan dayanışma çalışmalarına katılarak enternasyonal birlikteliği korumaya devam ediyor. Özellikle de Pirsûs Mahser Köyü'nde bulunan İtalyanlar, yaşamın bir parçası ve sahiplenicisi olarak sınırsız direnişi büyötmeye devam ediyorlar. Gün içerisinde yardım depolarında çalışarak destek sunarken, akşamları ise yakılan ateşlerin etrafında Çav Bella'yı hep birlikte söylüyorlar.

Dünyanın birçok yerinden Kobanê ile dayanışma için her geçen gün yeni gönüllüler Pirsûs'a geliyor. Gece sınır hattındaki köylerde direniş nöbeti tutan gönüllüler, gündüz Kobanêliler için gelen yardımların toplandığı depolarda çalışıyor. Önce topladıkları yardımları Pirsûs'a getiriyor sonra da depolara gelen yardımları ayrıştırma çalışmalarında ter döküyorlar.

Ayrıca Kobanê'de insanlık adına yürütölen direnişe desteğe gelemeyenler de gönderdikleri malzemelerle Kobanêlilere destek olurken, kimileri ise bizzat Pirsûs'a gelerek gönüllü olarak çadır kentlerde, depolarda veya yardım dağıtımında görev alıyor. Bunlardan biri de Güney Koreli **Moik An**. An, yürütölen destansı direnişe ve IŞİD çetecilerinin saldırılarına karşı Kobanêlilerin yaşadıklarına kayıtsız kalamayarak Pirsûs'a gelmiş, bir hafta Suruç'ta gönüllü olarak çalıştıktan sonra geri dönmüştü. Sonrasında ise akrabalarını da yanına alarak tekrar Pirsûs'a gelerek ambarda yapılması gereken her işe ailesi ile birlikte bir hafta boyunca katılmıştı.

Şu sıra direnişte olan İtalyanlar bir diğör örnek. İtalya'dan gelerek Kobanê direnişine destek vermek isteyen gönüllöülere **"Sizi Kobanê sınırına getiren ne oldu?"** diye sorduk. Rojava'da var edilen kazanımın kendilerine ilham verdiğini ve bunun yanı sıra vicdani bir sorumluluk gereğı olarak da geldiklerini dile

Kobanê'de insanlık adına yürütölen direnişe desteğe gelemeyenler de gönderdikleri malzemelerle Kobanêlilere destek olurken, kimileri ise bizzat Pirsûs'a gelerek gönüllü olarak çadır kentlerde, depolarda veya yardım dağıtımında görev alıyor.

YPG-YPJ'nin Kobanê'de hâkimiyeti sürüyor

H. Merkezi: Yaklaşık 3 aydır IŞİD'e karşı süren kararlı savaşta YPG/YPJ güçlerinin zaferi gün geçtikçe büyümeye devam ediyor.

1 Aralık günü YPG güçleri adına **YPG Basın Merkezi** bir açıklama yayımladı. Yapılan açıklamada çatışmaların Güney ve Doğu cephelerinde yoğunlaştığı belirtilerek son 24 saat içerisinde 1'i emir 38 çete üyesinin öldüröldüğü vurgulandı. Açıklamada çetelerin kent merkezine yönelik havan saldırılarının aralıksız sürdüğü belirtilirken YPG güçlerinin ise yaptığı eylemlerle çetelere önemli darbeler vurduğı ayrıca 3 YPG sa-

getirdiler.

Felippo: Ben bir grubun içerisinde bulunuyorum. Bir aydan beri buraya gelen ve burada çalışan grubun içindeyim. Direniş toprağı İtalya'dan geliyorum. Orası da bir direniş şehri.

Başka bölgelerden gelen yoldaşlar arkadaşlar da var tabii. Roma'dan, Napoli'den yani bütün İtalya'dan insanlar buraya geliyor.

Kobanê'ye saldırı başladıktan sonra takip etmeye çalıştık neler olup bittiğini. Kobanê'ye ilişkin gelişmeleri takip etmeye çalıştık. Sonrasında İtalya'da bulunan Kürt arkadaşlar ve diğör gruplarla beraber bir yöntem, bir sistem aramaya çalıştık. Buraya yönelik neler yapabileceğimizi düşündük. Orada bu grubun çalışmalarını süreklileştirmeye çalıştık.

Yine uluslararası kurumları harekete geçirmek için yapılması gerekenlere dair görevlere yoğunlaştık.

Kobanê'yi uluslararası arenada habere nasıl dönüştürebileceğimiz ve nasıl eylemler yapabileceğimiz konusunda da çalışmalarımız oldu.

IŞİD'in Kürdistan'da uygulamaya çalıştığı faşizan zihniyeti Avrupa'da, İtalya'da anlatmaya çalıştık. Yaptığımız eylemlerde özellikle Türkiye

Devleti'nin IŞİD ile olan ortak çalışmalarına ilişkin eylemlerimiz oldu. Venedik'te, Roma'da Türk Konsololuğı'na karşı eylemlerde yer alarak bu durumu göz önüne serdik.

Ek olarak belirtmek istediğim diğör nokta ise yine Kürt yoldaşlar ile beraber 1 Kasım'da Kobanê'ye ilişkin 19 yerde eylem yaptık.

Marco: Burada bulunmamın ayrı bir nedeni var. Felippo'nun da dediğı gibi dönüşümlü olarak bir aydır Roma'nın birçok yerinden geliyoruz. Ayrıca değinmek istediğim bir konu var. Bu da farklı nedenlerden dolayı burada olduğumuzdur. Yani buradaki amacımızdan bir tanesi Rojava politikasını anlamak ve değiştirmek. Yani Rojava'da bulunan "Demokratik Özerklik" projesini anlamak/anlatmak. Kadının oradaki değerini anlatmak. Yani Rojava'da olan sistemi kendi topraklarımıza da istiyoruz.

Burada oluş amacımızın bir diğör ayağı ise insanların günlük yaşamlarını incelemek, onların yaşamlarının içerisine girmek, paylaşmak, bazı şeyleri onlar ile değiştirebilmek, buradaki insanların günlük yaşantısından yola çıkarak bu politikanın değerini anlamak ve bu değişimi yerinde görmek.

Alessandro: Ben Venessa'dan geliyorum. Morion Sosyal Merkezi çalışmamı olarak burada bulunuyorum.

Bizim buradaki amacımız, istediğimiz şey; maddi anlamda yardım getirmek.

Burada bulunmamızın önemli yanı Türkiye Devleti'nin, gelen uluslararası yardımlara müsaade etmesini sağlamak. Bizim amacımız; gelecekte de buradaki insanlarla dayanışmayı devam ettirmek, yani buradaki varlığımızı sürdürmek ve insanlar ile dayanışma içerisinde bulunmak diye açıklayabili-

sini öldürerek 2 caddede denetimi ele geçirdiğini aktardı. Ayrıca 3 Aralık günü yaşanan şiddetli çatışmalarda bir YPG savaşçısı şehit düştü. Bir yandan Kobanê'de tüm cephelerde üstünlüğü ele geçiren YPG/YPJ savaşçıları, çetelerin işgal ettiği alanlara yönelik operasyonlarını aralıksız bir şekilde sürdürüyor.

YPG ve YPJ güçleri **5 Aralık** akşam saatlerinde güney cephesindeki Doğu Botan Mahallesi sınırına konumlanan çetelere yönelik bir operasyon düzenledi. Doğu Botan mahallesindeki çatışmalar sabaha kadar sürerken en az 22 çete öldüröldü, YPG/YPJ'nin eline geçen 14 çete üyesinin aralarından bir "emir" in cesedinin bulunduğu da bildirildi.

Tekerlekli sandalye suç unsuru!

H. Merkezi: YPG/YPJ'nin IŞİD'e karşı Kobanê'de verdiği savaşta yaralanan ve AFAD kayıtları, resmi girişleri olan 6 Kobanêli, yaralı oldukları süreç içerisinde Pîrsus'ta kaldıkları bağ evine sabah saatlerinde polis baskınıyla gözaltına alındı.

Devteşti Mahallesi'nde bulunan eve, polisler kapıları kırarak girdi ve isimleri öğrenilemeyen 6 yaralıyı 3 refakatçiyi ve evin sahibi Mustafa Çiçek'i gözaltına aldı. Konuya ilişkin bilgi veren Avukat Bekir Benek, polislerin 90'lı yılları aratmayacak biçimde baskın düzenlediklerini, evde yaralıları için bulunan açılmamış tekerlekli sandalyeye dahi suç unsuru olarak el konulduğunu belirtti. Gözaltına alınanlar sağlık kontrolü için Mehmet Akif İnan Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nden sonra TEM Şube'ye götürüldüler.

Kadınlar güvencesiz tarım işçiliğine itiliyor

H. Merkezi: 31 Ekim'de Isparta'da tarım işçilerini taşıyan aracın "kaza" yapması sonucu 15'i kadın işçi olmak üzere 17 kişi yaşamını yitirmişti. Yaşanan katliamın ardından **İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kadın Meclisi (İSİG)**, 27 - 29 Kasım tarihleri arasında kadın işçilerin yaşadığı Konya Akşehir'de işçileri ziyaret etti.

Ziyaretin ardından yaptığı değerlendirmede yaşanan facianın, trafik kazası olarak üstünün örtülmeye çalışıldığını ancak ulaşımın da iş sürecinin bir parçası olduğunu ve yaşananın iş cinayetinden başka bir şey olmadığını belirten İSİG, bölgede kadınların temel olarak tarım işçisi olarak çalıştığı ve sınırlı sayıda fabrikada çalışanların da sigortasız olduğu değerlendirilmesinde bulundu.

Bölgede asgari ücretli bir iş bulmanın zor olduğu ve bulursa dahi bu ücretin nüfusu geniş olan hane halkının geçimine yetmemesinin kadınları güvencesiz ve kayıt dışı olan mevsimlik tarım işçiliğine ittiğini belirten İSİG Kadın Meclisi, Konya'daki işçileri ziyaret ve ardından yaptıkları değerlendirmelerden yola çıkarak mevsimlik gezici ve geçici tarım işçilerinin çalışma koşullarına dair taleplerini sıraladı.

Bağımsız kadın örgütlerinden ve sendikalarından, mevsimlik işçi derneklerinden insanların bir araya gelerek; bir denetim ve raporlama mekanizması kurulması, mevsimlik gezici ve geçici tarım işçiliğinin bir kadın işçiliği olarak tanımlanması, kadınların bakım sorumluluğunun hafifletilmesi için; çalışılan tarlaların yakınlarında bakım merkezlerinin, okul çağındaki çocuklar içinde telafi eğitim merkezlerinin açılması oluşturulan taleplerin bazıları.

Biz de soruyoruz Bingöl'e: Ne hırsızlık, arsızlık yaptın da şimdi Berkin'imize, Gülsüm Ana'mıza dil uzatıyorsun?

Müsvedde **Yavuz Bingöl**'ün, geçtiğimiz günlerde gazeteci **Ahmet Hakan** ile yaptığı söyleşide "Ölmüş annesine küfredilen Erdoğan'ın Berkin Elvan'ın annesini yuhalatması insani bir şey" şeklinde hadsiz bir cümle kurması ile yepyeni bir gündemimiz oluştu. Oysa kendisi 5 kuruş etmeyen bu adamın sözleri hayatımızda bu kadar yer edinmemeliydi! Onu bu kadar gündem yapmamıza gerek yoktu! Tüm bunlara evet ama yine de Berkin'imize, Gülsüm anneye laf ettiği için buna bir karşılık vermemiz gerekiyor.

Öncelikle şunu bir kere daha anlamış olduk: Gezi İsyanı, hala bu ülkenin egemenlerini tir tir titreten bir gerçeklik. Hala korkmalarının nedeni, isyan ruhunun çeşitli biçimlere (forumlar, Eylül Sendromu, yolsuzluk protestoları, Berkin'in cenazesi, Soma protestoları ve son olarak Kobanê Serhildanı) bürünerek gerçekliğini hissettiriyor olmasıdır. Dolayısıyla egemenlere yaranmak istiyorsan, Gezi'ye küfred ve gerisine karışma! Aynı Bingöl gibi... Bakın şimdi hem R. T. Erdoğan hem de A. Davutoğlu nasıl da sarıp sarmaladı onu! Hangi "sanatçıya" kısmet olmuş bu kadarı?!

Gözümüze çarpan diğer bir gerçeklik ise amaç ne olursa olsun yapılan erkek egemenliğinin temsilcilerinin en rahat saldırdığı alanın kadın bedeni olmasıdır. Gezi süresince ortaya çıkan isyanın eleştirilen bir yanı olan cinsiyetçi küfürler yine aynı isyana katılan kadınlar tarafından silinmişti. Şimdi Bingöl de aynı zihniyeti savunan bir açıklama ile bu "kolaylığı" kullanıyor ve Erdoğan'ın Gülsüm Ana'yı yuhalatmasını "doğal" ve "insani" karşılayabiliyor!

Sanatçı: Kıyısından köşesinden fotoğrafa girmeye çalışmak...

Her ne kadar ülkemizde sanatçı olmak, sanatçı kimliği ile ortada dolanmak kolay olsa da, gerçek anlamda sanatçı olmak o kadar kolay bir şey değil. Aksine çok ciddi bedeller isteyen bir müessese burası. Çünkü "sanatçı" kendisini her ne kadar sınıflar üstü, toplum dışı bir noktaya koymaya ve "siyasetten uzak durmaya" çalışsa da; çektiği, yönettiği, oynadığı bir film, tiyatro, müzikalın

HDP Mürşitpınar'ı sordu!

H. Merkezi: HDP Riha Milletvekili **İbrahim Ayhan**, 29 Kasım günü IŞİD'in Mürşitpınar'da TC sınırları içerisinde yaptığı saldırıya dair soru önergesi verdi. Ayhan "Oldukça sıkı güvenlik tedbirlerin alındığı bu bölgeden intihar araçlarını kontrol noktalarından geçir-

5 kuruş etmez ama evet...

verdiği mesaj; söylediği bir türkünün, stramın, tarzı ne olursa olsun şarkının toplumda yarattığı etki ya da en azından yaptığı bir açıklama sanatçı kişiyi mutlaka bu toplumun bir yerine yerleştirecek ve hangi sınıftan olduğunun rengini açık edecektir. Dolayısıyla Yavuz Bingöl de söylediği sözlerle hangi sınıfın rengini taşıdığı açık etmiştir.

Gezi İsyanı'yla başlayan süreçte toplumu kamplaştırmaya çalışan egemenlerin bu kamplaştırma politikalarından biri de "sanatçı camiası"na yönelik olmuş ve R. T. Erdoğan ile aynı kareye girenler, girmeye çalışanlar, karenin bir yerinden boynunu uzatanlar, el öpmeye çalışanlar ile Gezi İsyanı'nı destekleyenler şeklinde ayrıma gidilmeye çalışılmıştır. Bu sırada en öne çıkan isimlerden biri, ilk olarak Beşiktaş'ta hükümet karşıtı slogan atarken, sonra da Erdoğan'ın elini öpmeye çalışırken görüntülenen **Şafak Sezer** olurken diğeri de giderek yalalaklıkta sınır tanımayacağını gösteren Yavuz Bingöl olmuştur.

Kendisi de ilk olarak Gezi İsyanı'na destek verdiğini açıklayan Bingöl, daha sonra Erdoğan ile sanatçıların "arasını yapmak" için organize ettiği o görüşmede çok sayıda kişinin omzundan atlayarak Erdoğan'a ulaşmaya çalıştığı fotoğraf karesi ve ardından Erdoğan ile birlikte şarkı söylemesiyle gündeme gelmişti. Şimdi de hem Gezi hem kadın düşmanı sözleriyle yalalaklıkta sınır tanımadığını/tanımayacağını ilan etmiş oldu.

5 kuruş etmezsin ama...

Bingöl'ün bu sözlerinin ardından ciddi bir tepki oluştu. Bu cümleler medyaya düştüğü anlarda zaten oğlunun vurulduğu anın ilk görüntülerini seyretmek

miş olmalarını nasıl izah edersiniz?" diye sordu.

29 Kasım sabah saatlerinde TC sınırlarından girerek Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan Kobanê'ye dönük bombalı saldırı düzenleyen ve buradan Kobanê'ye dönük yeni bir cephe açmaya çalışan IŞİD'in saldırısına ilişkin HDP Riha Milletvekili İbrahim Ayhan, meclise soru önergesi verdi.

ve "Berkin'immin dosyası nerede?" diye sormak için meclis yollarında olan ailede "Alevi", "demokrat" kimliklerini kullanarak sükse yapmaya çalışan Bingöl'ün bu sözleri bir yara daha açtı. Oğlunun vurulma anını gözyaşları içerisinde izleyen ve evlat acısını bir kez daha yaşayan (ki ona bu görüntüleri seyrettirerek acı çekmesine neden olan CHP'nin şov kaygısı başı başına bir yazı konusudur) anne **Gülsüm Elvan**, "Ne hırsızlık ne arsızlık yaptın da, bizi bastırmaya çalışıyorsun? O meydana olsan sen de yuhalayacak mıydın?" diye sordu. Daha sonra da "5 kuruş etmez ama..." diyerek Bingöl hakkında 5 kuruşluk tazminat davası açtı.

Biz de soruyoruz Bingöl'e: Ne hırsızlık, arsızlık yaptın da şimdi Berkin'imize, Gülsüm Ana'mıza dil uzatıyorsun? Bugün seni sarıp sarmalayanların sıcaklığı yarın halkın cehenneminde yanacağın ateşin sıcaklığı olur, dikkat et! İşte o zaman seni Şeb-i Arus bile kurtaramaz!

AİHM'den Alevilere ayrımcılık kararı

H. Merkezi: AİHM, Türkiye'nin cemevlerini dini merkez olarak kabul etmeyip, diğer ibadethanelere tanınan, elektrik faturası ödememe hakkından mahrum bırakması, 14'üncü madde kapsamında değerlendirilerek Türkiye'nin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ni ihlal ettiğine karar verdi. Bu da Türkiye'nin cemevlerine yönelik olarak AİHM'nin "ayrımcılık yasağını" ihlal etmesi anlamına geliyor.

Elektrik faturalarının ödenmesi ile Türkiye'de yaşayan Alevilere dönük ayrımcılıkların son bulmaması da belirten AİHM kararının görüşler bölümünde, "Kararda belirtilen ihlal, ayrımcılık karşıtı bakış açısıyla ele alındığında cemevinin elektrik faturalarının ödenmesiyle onarılmaz. Bu çözüm, Alevi toplumunun ve dininin, dahası ibadethanelerinin statüsüyle ilgili özel ve eşitlikçi bir yaklaşımın olmadığı sorununu cevapsız bırakmaktadır" denildi.

Güvenlik Yasası'nda ne çıktı?

Taraftar grupları e-bilette karşı sokakta

Kartal: Futbol sezonunun başlamasıyla devreye giren Paso Lig uygulamasına karşı taraftar grupları 7 Aralık günü Kadıköy'de yürüyüş yaptı. Meşaleler ve takım marşları ile yürüyen taraftarlar yürüyüşün sonunda Kadıköy Meydanı'nda futbol oynadı. Yürüyüşte "Tribünler sokakta", "Faşşolig'e hayır", "Kravatlılar değil atkılılar, rantçılar değil taraftar kazanacak/Beleştepe", "Taraftar çıldırdı özgürlük istiyor/Tek Yumruk" ve Berkin Elvan ile Alexis Grigoropoulos'ın resimleri olan pankartlar taşındı.

"Berkin Elvan 15'inde bir fidan", "Hırsız AKP tribünlerden defol", "Faşşolig'e karşı omuz omuza, susma haykır e-bilet'e hayır", "Tribünlerde polis istemiyoruz" vb. sloganlar atılan yürüyüşte ayrıca Ali İsmail Korkmaz ve Sık Bakalım marşları da okundu. Eylemde Kadıköy Çarşı içi gezilerek Kadıköy Meydanı'na çıkıldı ve burada ortak açıklama okundu.

Kitle, eylemi **Taraftar Hakları Dayanışma Dernek Girişimi** olarak düzenlediklerini belirterek, önümüzdeki günlerde resmi başvuru yapacaklarını açıkladılar.

İŞİD'in Kobanê'ye yönelik saldırılarını protesto eden halka, acımasız şiddet uygulamalarından sonra hükümet; saldırı politikalarını "Yeni Türkiye'de Güvenlik Yasa Taslağı" şeklinde altın tepside halka sundu. Sunulanan zehir olduğu beliyken 6-7 Ekim Serhildanı'nda sokağa çıkma yasağı ilan edildi, OHAL'in yaşandığı günlerde siyasal ortama uygun bir biçimde "İç Güvenlik Yasası"nın çıkarılıp onaylanmamasının önünde hiçbir engel yoktu tabii. Aslında her şey ortada, çok da değişen bir şey olmadı. Hükümet, önümüzdeki dönemin ihtiyaçlarına uygun biçimde sözde güvenlikçi yasalarını devreye sokarak; kolluk güçlerince zaten uygulanan, keyfi ve hukuksuz yürütülen devlet şiddetini yasallaştırıp meşrulaştırmasını yeni bir şeymiş gibi önümüze getirdi.

TCK ve CMK'da yapılan değişikliklerle hak ve özgürlüklerde kısıtlamaya gidilecek olması; CMK 116. maddedeki "şüpheli ve sanıkla ilgili arama" işleminde "somut delillere dayalı kuvvetli şüphe" yerine eskisi gibi sadece "makul şüpheli" olmasının getirilmiş olan uygulamanın yaratacağı sorunlar ortadadır. Bunun örneği olarak 1 Kasım Dünya Kobanê Günü'nden önce Amed'de kolluk kuvvetleri "Güvenlik Yasası" onaylanmadan önce evlere "makul şüpheli" gerekçesiyle baskınlar yaparak 28 kişiyi sırf bu yüzden gözaltına almıştı. Gerekçe ise "Belki 1 Kasım'da olay çı-

kar"! Yani aslında zaten CMK'nın 116. maddesi hiçbir zaman geçerli olmadı ki!

TMK ve PVSK'da (Polis Vazife Ve Salahiyetleri Kanunu) var olan yetkiler yeterli görülüyor olmalı ki, ek düzenlemelerle polisin yetkileri daha fazla artırıldı. Polise, savcı izni olmadan 24 saat süreyle "önleyici gözaltı" işlemi yapma yetkisi verilecek olması ve gözaltı süresinin 4 güne çıkarılacak olması geçmiş dönemlerde olduğu gibi gözaltında kayıpların, faili meçhul cinayetlerin, işkence ve kötü muamele uygulamalarının bir nevi önünü açarak topluma bilinçli bir şekilde psikolojik korku yaymaya çalışılıyor. Ayrıca tasarıya göre işkence, yargısız infaz yapan ve görevini istismar eden kolluk kuvvetleri hakkında savcı soruşturma açamayacak, ancak mülki amir izin verirse soruşturma açabilecek. Zaten olmayan hukukun iyice yok olmaya başladığının göstergesi.

Güvenlik yasasının dikkat çeken en önemli noktası polise, "kitlesele eylemlerde göstericilere herhangi bir uyarıda bulunmadan doğrudan ve duraksamadan ateş etme yetkisi" verilmesi; yani kısaca öldürme yetkisinin verilmesidir. Son aylarda kolluk güçlerinin gaz bombaları ve kullandıkları silahlarla katlettikleri insanlar ortadayken yetkilerini sınırlamak yerine daha da genişleterek meşrulaştırmak için ellerinden geleni yapmışlar. Eylemlerde maske takılmasının "suç" olarak sayılmasının yanında molotof ve havai fişekğin "saldırı aracı" olarak nitelendirilmesinin kolluk güçlerine silah kullanıyormuş gibi sayılmasıyla polis istediği zaman ateş edebilecektir. Havai fişek ve molotofun "silah" olarak değerlendirilmesi ve maskenin de suç aleti olarak görülmesi gözaltıların, tutuklamalarının önu alınmayacak hale dönüşecektir.

Açık bir şekilde yaptıklarını meşrulaştıran devlet, halkın sokağa çıkmasını istemediğini dile getiriyor; eğer çıkarsa neler olacağını taslağını hazırlayıp bizlere sunuyor. Eskiden daha sistemli ve yaygın biçimde uygulamaya konulacak olan bu saldırı politikası tüm muhalif kesimleri hedef alacağı için tepkilerimizin de buna göre daha güçlü olması gerekiyor.

Ülker'in bebek maması GDO'lu çıktı

H. Merkezi: Ülker firmasının ürettiği "Hero Baby" isimli bebek mamasının genetiği değiştirilmiş organizmalı (GDO) ürün olduğu ortaya çıktı. Ülker Hero Baby firması 2 parti ürününde yapılan tespiti doğrularken, ürünleri piyasadan çektiğini duyurdu. Şirket, İstanbul İl Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü'nün denetimleri sık sık yaptığını bu nedenle diğer ürünlerin üretimine devam edeceklerini belirtti.

İstanbul İl Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü çalışanlarının denetim sırasında aldıkları 23064 parti nolu "Ülker Hero Baby Sütü, Bisküvili, Muzlu, 8 Tahıllı Bebek ve Küçük Çocuk Ek Gıdası 6-36 ay" ile 07063 parti nolu "Ülker Hero Baby Sütü 8 Tahıllı Bebek ve Küçük Çocuk Ek Gıdası 6-36 ay" ürünlerinin incelemesi sırasında GDO tespit edildi. Bu tespiti, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'na ait Ankara Ulusal Referans Laboratuvarı da onayladı. Daha önce de Milupa mamalarında GDO tespit edilmişti.

Dindar nesil için tavsiyeler...

H. Merkezi: Milli Eğitim Şûrası'nda alınan tavsiye kararlar belli olmaya başladı; bu kararlar ile uzun zamandır tartışması yürütülen okullarda din dersi saatlerinin artırılması gündeme alınmış oldu.

Tavsiye kararlarından bazıları; liselerde bir saat olan zorunlu din dersinin iki saate çıkarılması, turizm liselerinde okutulan alkollü içki ve kokteyl hazırlama dersinin kaldırılması, 1, 2 ve 3. sınıflarda zorunlu din dersinin verilmesiyken diğer dikkat çeken karar ise Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersi programında Alevilik'e ilişkin içeriğin geliştirilmesi önerisinin reddedilmesi oldu.

Tüm liselerde zorunlu olması planlanan Osmanlıca dersi için ise geri adım atıldı ve seçmeli ders olarak kalmasına karar verildi. Alınan bu kararlar ile beraber inanç özgürlüğünün önu bir kez daha kapatılırken TC'nin tek tipleştirme politikaları hızlandırılmış oldu.

Tutsaklara topyekûn saldırı devam ediyor

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu tarafından, her hafta düzenlenen F Oturumu'nun 142'ncisi gerçekleştirildi. Eylemde Edirne F Tipi Hapishane'de tutulan hasta tutsak **Aziz Bayın**'ın durumuna dikkat çekildi.

İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu adına açıklama yapan **Nermin Çelik**, "Son haftalarda hafızasını büyük ölçüde yitirmiş, korsakoff hastası Süreyya Bulut'un ceza ertelemesi, hastane ve ATK'nın olumlu raporuna rağmen terörle mücadele tarafından engellenmiştir. Bizler bu açıklamayı yaparken belki bir ağır hasta tutsak daha aramızdan ayrılacak" dedi.

Atina, Selanik ve Girit Alexis ve Romanos için sokaklardaydı

H. Merkezi: Selanik, Atina, Tripoli, Nafplio, Girit Adası ve Epir'in başta olmak üzere birçok şehirde sokağa çıkan öğrenciler, yeni eğitim yasasını protesto ediyor. Birkaç gün önce başlayan eylemlerde öğrenciler, yaklaşık 500 okulu işgal etmişti.

Binlerce genç, Atina'nın Berkin'i Alexis için sokağa çıktı.

Aynı zamanda 6 yıl önce polis tarafından 16 yaşında öldürülen Alexis'in ölüm yıldönümü dolayısıyla 6 Aralık günü Atina, Selanik ve Girit'te sokağa çıkan binlerce genç "Alexis ölümsüzdür" yazılı pankartlarla yürüdü. Polis, yapılan tüm eylemlere sert bir şekilde saldırdı. Atina'da parlamento binasının bulunduğu Sintagma Meydanı'na, buradan Alexis'in katledildiği Eksarhia semtine doğru yürüyen kitleye saldıran polis ile kitle

arasında çatışma çıktı. Kitlenin taş, sopa ve molotofkokteyli ile karşılık verdiği çatışmada polis 200'ü aşkın kişiyi gözaltına aldı.

Romanos'un durumu ağırlaşıyor

Alexis öldürüldüğünde yanında bulunan yoldaşı anarşist tutsak Niko Romanos eğitim hakkının gasp edilmesine karşı 10 Kasım'da süresiz açlık grevine başlamıştı.

Atina'nın Sintagma Meydanı'nda yaklaşık 10.000 kişilik bir kitle, greve devam eden ve durumu ağırlaşan Romanos

Yatağan... Bir direniş romanı!

Onlar evimize ışık olan lambanın, telefonumuza şarj, televizyonumuza görüntü olan enerjinin üreticileri ve o üretim için madenden linyit çıkarıcıların direniş diyarında mücadelesi sürdüren enerji ve maden işçileri.

450 günden önce devletin "özelleştirme" adıyla satılığın çıkardığı Yatağan Termik Santrali'ni işçilerin kendi deyimi ile "vatanları, çocukları" olarak sahiplenerek başladılar bu öyküye.

"Yatağan bir direniş romanıdır" diyen işçilerin 450. gününde direnişleri ve fiili işgal eylemleri romanın bir öyküsüdür sadece.

30 yıllık varlığında, santralin birçok defa özelleştirilmeye çalışılması ve her defasında işçilerin direniş enerjisiyle karşılanması bu romanı yazdı.

İşte işçiler 450 gündür sürdürdükleri direniş öyküsünü bu direniş kültüründen aldı ve romanın devamı olarak yazmaya devam etti.

30 yıl boyunca gösterilen direnişte zaman zaman kazanım elde ettikleri gibi mücadelenin fitratıdır kazanmak, "Kısa süreli değildir kazanım elde etmek bu ülkede, mücadeleyi hayatın bakış açısıyla ele aldığında esas o zaman kazanım elde edersin" diyen bir santral emekçisinin dediği gibi "kaybettikleri" direnişler de yaşandı bu romanın sayfalarında.

Ve "Hiçbir direniş yenilgi ile sonuçlanmaz, direnişler her zaman kazanımdır" diyen başka bir işçinin söylediği gibi Yatağan'da; tüm ısrarlı, mücadele dolu günlerine rağmen devlet tarafından özelleştirilmesi gerçekleştirildi ve devir iş-

lemleri tamamlandı şu günlerde. Ancak işçiler "Yatağan burası, kâğıt üzerinde bitmez, üreticiler biziz, burası bizimdir" diyerek "işyerlerini terk etmiyoruz" dedi ve fiili işgal eylemi başlattı.

Aylar önce santral önüne kurdukları direniş çadırı işgal çadırı oldu ve santral önünde -keza santral önü ekmek kapılarıdır dün olduğu gibi bugün de- büyük fıçılarda ateşler yakıldı önce; sonra soğuşu dağıtmak, sohbeti ısıtmak için çaylar yudumlandı.

"Elsan" adlı alıcı firmayı sokmayacaklarını belirten işçiler, genel anlamda kararlı, coşkulu oldukları gibi belirsizlikten kaynaklı bir taraftan da endişeli...

Şirket yetkililerinin "Ha geldi ha gelecek, şirket yetkilileri jandarma eşliğinde gelecek" ve zor yoluyla "vatandır bu santral, çocuğumuzdur, ekmek kapıdır" diyerek ve "Buranın üreticileri bizleriz, bize sorulmadan satılmaz, işçiler satılık değildir" dedikleri santralleri ellerinden alınır diye bekleyişlerinin bir parçasıydı endişeleri.

Direnişe dair kısa not

İşçiler bir taraftan endişeli dedik ancak diğer taraftan direnişi kararlılıkla sürdürmeyi düşünüyorlar. Tes-İş ve Maden-İş Genel Merkezlerin Yatağan direnişini ve Yatağan şubelerini yalnız bıraktığı ortadayken, şubelerin işçilerle iletişimi, kararları birlikte alması bir kaynaşma sağlamıştı. Ancak şubelerin yapılan her şeyi "Kanunlara uygun,

yasal çerçevede" ele alması (ulusalcı kimliklerinden kaynaklı) birçok içinin ileri, militan duruşunu pasifize etmekteydi.

İşçilerin birçoğu hem şubeleri ile iletişimlerinin olmasını hem de şubelerinin aldığı tavrı doğru bulurken, diğer taraftan işgal eyleminde yer yer kızarak, yer yer aralarında "Şalterleri indirelim, niye çalışıyoruz" şeklinde sohbetlerle sendikadan çok daha önde olduklarını, ancak sendikaların (Yatağan şubelerini kastediyoruz) "Yasal zeminde, demokratik haklarımız çerçevesinde tüm yapacaklarımızı yapacağız" şeklinde kendi içinde "doğal" tavrına genel anlamda uyum sağlamaktaydılar.

Direniş başladığından bu yana faşist İşçi Partisi, direnişin içinde yer almakta ve esas "demokratik zemin" tartışmasını yaratan ve direnişi genel anlamda pasifize eden bir unsurdu ve aynı zamanda diğer sendikaların gündemine girmemesinde etki sahibi olmuştu.

Ancak aynı zamanda direnişin; "Ulusalcılar var içinde, İşçi Partisi'nin etkisi var" şeklinde düşünüldüğü için başta DİSK ve diğer birçok sendika ile birlikte devrimci ve demokrat kesim tarafından gündeme alınmadığı ortadadır.

Sözün özü Yatağan'da 450 günden fazla süren enerji ve maden işçilerinin direnişi; tüm sendikal hareketin, devrimci ve demokrat kamuoyunun yüzünü Yatağan'a çevirmesini hak edecek bir direnişti.

